

Прамая лінія

МЫ І НАШЫ ДЗЕЦІ

У вас цяжкаса ў узаяемаадносінах са сваім дзіцём? Вы заўважаеце, што апошнім часам ваш сын ці дачка сталі вельмі раздражнёнымі, а прычыну гэтага не можаце зразумець. Як быць? Як увосе...

Беларусь гатова да выбудоўвання адносінаў з ЗША без дадатковых бар'ераў і умоў

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка 11 лістапада даў інтэр'ю газеце «The Wall Street Journal». Гэта ўплывае на штодзённае палітыка-эканамічнае выданне амерыканскіх дзелавых колаў...

ГАРАДЗЕЦКІ МОСТ

Здаецца, колькі той рэчкі Ушачы, толькі без моста ці кладкі яе не пераадолець. Старажытны гарадзецкі мост...

Рэальныя грашовыя даходы насельніцтва за 9 месяцаў узраслі на 11,9 працэнта

Паводле аператыўных даных, у Беларусі ў студзені-верасні гэтага года рэальныя грашовыя даходы насельніцтва ўзраслі на 11,9 працэнта ў параўнанні з студзенем-вераснем мінулага года...

351 мільён махляра

Пракуратар Віцебскай вобласці ўбуджана крымінальная справа ў дачыненні да 48-гадовага жыхара Полацка, які падазраецца ў махлярстве.

Кантрабанда на ВР33 млн

Ювелічныя вырабы вагой амаль 600 зятрыманні ў пункце пропуску «Беравіцкі» Гродзенскай вобласці, павадзілі ў дзяржаву частку Гродзенскага пагранічнага пункта.

Дакументыцыя — за Кабар

31-гадовае жыхар Бабруйска, дырэктар філіяла аднаго з рэспубліканскіх унітарных прадпрыемстваў, падазраецца ў хабарніцтве.

Пасварыўся, выпіў і стаў пуляць у паветра

Менавіта на такім сцэнары праходзіў вечар і пачаток ночы 10 лістапада ў 34-гадовага жыхара Асіповічы. І завяршыўся тым, што каля 3 гадзін ночы ў міліцыю звярнулася жанчына: яна паскардзілася, што стрэл з агнястрэльнай зброі прабіў наскрозь шклопакет у яе кватэры.

Лена КАЗЛОВА

Узаяемаадносіны Беларусі і Расіі знаходзяцца на парозе новага этапу развіцця

Сувесныя фінансавыя крызісы і іншыя пагрозы сучаснасці выявілі апошнім часам неабходнасць больш інтэнсіўнага аб'яднання намаганняў Беларусаў і Расіі ў развіццях развіцця.

Па абавязку мандата Вучымся быць палітыкамі

Дэпутат Аляксандр Юшкевіч дзеліцца планами на чарговы парламенцкі сезон

У народных абраннікаў зараз сваёасаблівыя мабілізацыйны перыяд — ім трэба адаптавацца да новых умоў работы ды і да новых калег. І часу «на разгарту» ў дэпутатаў практычна няма — ужо на 13 лістапада запланавана іх першае паўнаўрацнае пасяджэнне.

«Звезда» пацкавалася Аляксандр Юшкевіч, дэпутат, старшыня Пастаяннай камісіі па правах чалавека, нацыянальных адносінаў і СМІ, старшыня Рэспубліканскага саюза грамадскіх аб'яднанняў «Беларускі камітэт маладзёжных арганізацый».

Рок-спевакі супраць веснавога палявання на птушак

У мінулы суботу, пасля канцэрта, які быў прысвечаны Дням Святога Губерта — заступніка Гродна, лідары вядомага беларускага рок-гурта «Крама» Ігар Варашкевіч і Андрэй Лявончык паставілі свае подпісы пад зваротам за спыненне веснавога палявання на птушак у Беларусі.

«БІЦЕ-ЗАБІЦЕ, ТОЛЬКІ ПРАЗ ПЛОТ НЕ КІДАЙЦЕ!»

Ці ёсць абарона ад праклёну? «Каб табе кішы на матацыкл наматала!» Такое «пажаданне» аднойчы агучыў стары дзед свайму маладому аднакласніку.

Гэта было ў маёй роднай вёсцы. Я на свае вушы чуў, як наш сусед наслаў праклён, — расказаў доктар філагалічных навук, прафесар, загадчык кафедры грамадскіх дысцыплін бабруйскага філіяла БДЭУ Аляксей НЕНАДВІЦЕЦ.

Такіх прыкладаў, калі вымаўляе злова слова разубарана ўздзейнічала на жыццё і здароўе чалавека, Аляксея Міхайлавіча назбіраў шмат. Іх ён прыводзіць у сваёй кнізе «Праклятыя словы» разам з беларускай міфалогіяй і фальклорам.

АКЦЫІ КЛЮЧАВЫХ ПРАДПРЫЕМАў БЕЛАРУСІ НЕ БУДУЦЬ ПРАДАВАЦА НА ЛЬГОТНЫХ УМОВАХ І АБМЕНЬВАЦА НА ЧЭКІ «МАЁМАСЦЬ»

У Беларусі вызначаны пералік рэспубліканскіх унітарных прадпрыемстваў, пры пераўтварэнні якіх у адкрытыя акцыянерныя таварыствы прыналежна Рэспубліцы Беларусь акцыі не будуць падлягаць продажу на льготных умовах за грашовыя сродкі і абмену на імянныя прыватызацыйныя чэкі «Маёмасць».

У пералік увайшлі найбольш эканамічна значныя для рэспублікі прадпрыемствы Міністэрства прамысловасці, Міністэрства энергетыкі, Дзяржаўнага ваенна-прамысловага камітэта, Беларускага дзяржаўнага канцэрна па нафце і хіміі, якія знаходзяцца ў рэспубліканскай уласнасці, уключаны ў план прыватызацыі на 2008—2010 гады.

Пры гэтым меры эканамічнага стымулявання рэспубліканскіх унітарных прадпрыемстваў, уключаных у пералік, захоўваюць сваё дзеянне ў адносінах да адкрытых акцыянерных таварыстваў, створаных у працэсе прыватызацыі гэтых прадпрыемстваў.

Як растлумачылі ў прэс-службе, рэалізацыя палажэнняў указа будзе садзейнічаць прыцягненню буйных інвестыцый у стварэнне адкрытых акцыянерных таварыстваў.

Дакумент уступае ў сілу з дня яго афіцыйнага апублікавання.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

ПЫТАННЕ АБ ДАЛУЧЭННІ РАЙСІКІХ РЭГІОНАў ДА БЕЛАРУСІ СТАЯЦЬ НЕ МОЖА

Аб гэтым заявіў на прэс-канферэнцыі ў Маскве, прысвечанай праблемам сацыяльнага развіцця Саюзнай дзяржавы Расіі і Беларусі, член Савета Федэрацыі ад Уладзімірскай вобласці Яўген Ілюшчын, паведамляе regnum.ru.

Падчас прэс-канферэнцыі было заданае пытанне з нагоды народных сходў у шэрагу раёнаў Бранскай вобласці, на якіх прымаюцца звароты да мясцовых Саветаў з нагоды далучэння гэтых раёнаў да Беларусі. Начальнік галоўнага ўпраўлення інфармацыйнай палітыкі і грамадскіх сувязяў апарату адміністрацыі Смаленскай вобласці Юрый Глебаў заявіў, што ў Смаленскай вобласці такіх сходў заўважана не было і жыхароў памежных раёнаў вобласці звязваюць цёплыя партнёрскія адносіны з жыхарамі наваколляў Віцебска і Магілёва. Глебаў адзначыў: «Тое, што вырашана на мясцовых Саветах, не з'яўляецца кіраўніцтвам да дзеяння. Гэта не адпавядае расійскай Канстытуцыі».

СПЕКУЛЯЦЫІ НА ІНАЎТРАЦЫІ

Амерыканскі сенатар-дэмакрат Дыяна Файнстайн распрацоўвае законпраект, які ператворыць продаж квіткоў на прадаўжэння інаўтэрацыю ў злчанства, якое будзе карацца па Федэральным закондаўстве.

Файнстайн узначальвае аб'яднаны камітэт Кангрэса па інаўтэрацыйных крыміналах. Па ўсталяваных правілах, квіткі на інаўтэрацыю Барака Абама, якая адбудзецца 20 студзеня, павінны распаўсюджвацца Кангрэсам сродд грамадзян бясплатна. Усяго мяркуецца выпусціць 2400 тысяч квіткоў, прычым яны паступяць у апарат Кангрэса незадолга да інаўтэрацыі. Акрамя таго, каб перашчэпіць дзейнасці спекулянтаў, атрыманнік квітка павінен з'явіцца па яго асабіста. Праблема складаецца ў тым, што попыт на квіткі значна перавышае іх колькасць. Файнстайн за адзін толькі першы дзень пасля выбараў накіраваў 18 тысяч запятыў. Таму наўдзячы, што ў інтэрнэце кошт квітка на інаўтэрацыю першага ў гісторыі краіны чарнаскурага прэзідэнта дасягае многіх тысяч долараў.

КАДАФІ ПАДАРЫў ЮШЧАНКУ ПАЛАТКУ

Лідар лівійскай рэвалюцыі Муамар Кадафі, які завяршыў свой візіт ва Украіну, падарыў украінскаму прэзідэнту Віктару Юшчанку сваю палатку, якую ён па традыцыі возіць з сабой падчас замежных візітаў.

Як растлумачыў супрацоўнік лівійскага пасольства ва Украіне, шацёр «симвалізуе тое, што ўласціва беднасці культуры» — гаспацінства, гатоўнасць дапамагчы тым, хто жыве ў нястачы». Падарунак, зроблены Віктару Юшчанку, паводле слоў супрацоўніка, усавабляе «гэты сяброўства, братэрства і супрацоўніцтва». У сакавічніку Юшчанкі ўказалі аздадкаў, што палатка можа застацца ў прэзідэнцкай рэзідэнцыі. Паведамлялася таксама, што, наведваючы рэзідэнцыю Юшчанкі і азнаёміўшыся з яго калекцыяй антыкварыята, Кадафі прышоў да высновы, што «ўкраінцы — крэатыўны нацыя». Акрамя таго, ён адзначыў, што сельскае жыццё ва Украіне падобнае на сельскае жыццё ў Афрыцы.

РЭКОРД НЕ АДБЫўСЯ

У Германіі спроба ўсталяваць сусветны рэкорд па адначасовым пераносе кфуляў з півам скончылася няўдачай. 48-гадовай Аніце Шварц для таго каб усталяваць рэкорд, неабходна было пранесці 21 кфуль на адлегласць 40 метраў. Апраўтаў у нацыянальны строй Шварц удала стартвала, аднак неўзабаве піраміда з кфуляў нахілялася, і ўся канструкцыя апынулася на падлозе.

ПАМЁР «САМЫІ СТРАШНІІ САБАКА»

У штаце Фларыда загінуў сабака па мянушцы Гас — пераможца конкурсу на званне «Самага страшнага сабакі» ў Злучаных Штатах. Ганаровы тытул трохігодні і аднагой кітайскай халкаты сабака Гас, які пакутаваў ад раку скуры, заваяваў у чэрвені 2008 года. Прычым памёр 1600 долараў, які прасуджанацца разам з тытулам, гаспадыня Гаса выдаткавала на курс сім'ятарэпіі, аднак усё намаганні ветэрынараў так і не змаглі выратаваць смяротна хворую жывёліну.

ВУЧЫМЯСЯ БЫЦЬ ПАЛІТЫКАМІ

Без каўпакоў Чкавецка, што правалі гульні на закандаўчым полі краіны ў самы блізкі час будуць устаюць уласцівы і для прафесійных аб'яднанняў. «Нам будзе разглядацца новы законпраект аб прафсаюзах», — канстатэ Александр Юшкевіч. А правалі для сродкаў масавай інфармацыі ўжо закандаўча замцаванія і ўступаць у сілу са студзеня наступнага года.

Пачнецца практыка прымянення Закона «Аб сродках масавай інфармацыі», а разам з тым і шырокая дыскусія. Будуць узнікнуць пытанні — мы абмяркуем іх сумесна з прадстаўнікамі нашых СМІ. Хоць перш чым прыняць законпраект, мы прапрацавалі гэты пытанне са СМІ — усё магчыма пажаданні і прапановы былі ўлічаныя. Дакумент поўнасцю адпавядае патрабам часу. Сёння многае залежыць ад таго, што гучыць з экрану і апублікаванне на старонках газет. У якім ключы пачаўна развіцця беларускае закандаўства аб СМІ? Мы жывём у цэнтры Еўропы, і таму наша закандаўства павінна быць максімальна набліжана да міжнародных стандартаў з улікам нацыянальных асаблівасцяў. Мы іздём да лібералізацыі закандаўства ў гэтай сферы. Для мяне гэтама галоўнае, што СМІ ў Беларусі знаходзяцца пад нейкім кантралем. Вядома, што любы сродак масавай інфармацыі павінен быць свабодным і паліткарэктным.

Адактарны еўрапейскі

— У Беларусі працягвае больш за 140 гадоў і народнасцю, і гасці адчуваюць сябе ў нашай краіне ўтульна і, самае галоўнае, у беспешы. Наша краіна спакон вякую — вельмі дружалюбная, і сёння для многіх народаў яна стала другім домам, — упэўнены Александр Юшкевіч. — Беларускае закандаў-

Крэдыт даверу

Пацкавіліяны мы ў маладога кіраўніка (Аляксандру Юшкевічу 36 гадоў — ён, можна сказаць, адзін з самых юных дэпутатаў у гэтым скліканні) і аб тым, як арганізавана работа ў Камісіі: — Мы ўжо правалі пасяджэнні камісіі, размеркавалі розныя накірункі паміж дэпутатамі. Сёння нам яшчэ трэба многаму вучыцца, пачынаючы працаваць у гэтай сферы. Таму дэпутаты будуць максімальна хутка ўнікаць у тыя мэты і задачы, якія ставяць і непарэдна перад нашай камісіяй, і перад Палатай прадстаўнікоў. Абяваюцца будзем праводзіць навучанне па профільных накірунках дзейнасці. У нас камісія складалася вельмі добра. Засталіся двое наміснкіх старшын трыягона склікання — Уладзімір Адашкевіч і Таццяна Асмаўлюкская. Гэта ўжо кажа аб пераможнасці і аб тым, што мы прыступаем да работы з першага дня. У нашы камісію увайшлі прафесійныя людзі, якія ведуюць многія праблемы знутры. Ёсць заслужаныя артысты Беларусі Генадзь

Прамая лінія РАБОТА ПЛЮС «ГАЛОЎНАЕ ПЫТАННЕ»

Работа і жыллё — тэмы заўсёды актуальныя. Таму званкоў на чарговую «прамую лінію» нашай газеты аказалася шмат. Каго павінны ці не павінны паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў, ці можа якасцёв узяць участак на будаўніцтва ў горадзе, якія ўмовы пераходу працоўнага водпуску на наступны год, колькі можа адразаць «за свой кошт» і як уладкавацца па сумяшчальніцтве? Такім чынам, аб усім па парадку. На п'ятым чытачоў «Звязды» адказваюць загадчык юрыдычнай кансультацыі галоўнага прававога ўпраўлення апарату Савета Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі Уладзімір Іванавіч ШЭЛКОВІЧ і намеснік загадчыка юрыдычнай ФПБ Васіль Мікалаевіч КОРСУК.

Галіна Іванавіна ЦЕРАХАВА, г. Мінск

— Галіна Іванавіна, калі падліце чарга, кудзі за ўсё, вы зможаце скарыстацца або аднаразовай бязвыплатнай субсідыяй, або льготным крэдытам. Прычым тут трэба мець на ўвазе — льготныя крэдыты выдаюцца працаздольным малазабеспечаным грамадзянам. Адпаведна, пад гэты катэгорыю пенсінеры не падпадаюць. Разам з тым, Галіна Іванавіна, пасля падыходу чаргі вы зможаце разлічваць на субсідыю — у выпадку, калі даход на кожнага члена сям'і не будзе перавышаць 2 мінімальныя спажывацьскія бюджэты.

— У 2004 годзе мой сын закончыў БДУ, быў размеркаваны ў Мінск і пражываў у інтэрнэце. Аднак праз паўтара года ён перавадмо пайшоў працаваць у іншую ўстанову сталіцы і, натуральна, вылісаўся — спачатку ён быў прапанаваны ў Ратамы, потым у Заслаўя, а з красавіка гэтай года зноў у Мінску. Ці можа сын стаць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў у выкананне з улікам таго, што ён адпрацаваў у сталіцы амаль 5 гадоў?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

— Неўзабаве закончу будаўніцтва трохпакаткоў і жыллёва-будаўнічым кааператыве, пры гэтым маю намер захаваць дзеянне сваё іпэршанкова прыважываю дуплэкаўку. Ці буды я паліцэіне з гэты дуплэкаўку яна-небудзь дадатковыя падаткі?

— Калі сын адпрацаваў у горадзе п'яць гадоў, то, незалежна ад змянення арганізацыі, паставіць у чаргу на паліцэіне жыллёвых умоў на працы могуць. А вось па месцы жыхарства ў выкананне гэтай не зробіць. Для гэтай неабходна 5-гадовае рэгістрацыя.

у чарзе на паліцэіне жыллёвых умоў. Ці маем мы права на сацыяльнае жыллё? Бо некалькі месяцаў таму мы тэлефанавалі, спрабавалі высветліць гэты пытанне, да нас абяцалі прыехаць, разабрацца і даць адказ. Але адказу так і няма...

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кіраўніцтва «Азота» можа вырашыць гэта пытанне стаючы.

— Не абавязаны. Бо можа праце ў падраднай арганізацыі і не з'яўляецца работнікам вытворчага аб'яднання. Разам з тым варта заўважыць: падраднае арганізацыя мае права звярнуцца з хадаініцтвам аб вашым пасляненні ў інтэрнат да кіраўніцтва «Азота». І ў сваю чаргу на падставе такога хадаініцтва, пры наяўнасці свабодных месцаў, кі

ПОСЛЕ ВЫСТУПЛЕНИЯ «МС» ЗАКОНЧАТСЯ ЛИ БЕДЫ НА ПАРНИКОВОЙ, 11?

В № 39 «Местного самоуправления» (15.09.08) под рубрикой «Форс-мажор» была опубликована критическая статья «Зона бедства» на Парниковой. В ней шла речь о нарушениях и дефектах, допущенных при строительстве дома № 11 по улице Парниковой в г. Минске, в результате чего в квартирах (преимущественно первого этажа) создались ненормальные условия для проживания людей. Почти девять лет жители девятиэтажного дома вели переписку с ответственными людьми и чиновниками, неоднократно обращались за помощью в средства массовой информации.

На днях редакция получила реагирование на статью, подписанное и.о. главы администрации Первомайского района г. Минска К.Т. Яльчиком, а также директором УП «ЖРЭО Первомайского района г. Минска» Н.К. Битусом.

«Причиной обращения жителей жилого дома № 11 по ул. Парниковая послужило возникновение влажности (сырости) в некоторых квартирах (в том числе и в указанных в статье).

На основании обращения было принято решение о проведении обследования квартир представителями УП «Институт «Белжилпроект» для определения причин возникновения влажности. На основании технического заключения и проектно-сметной документации, разработанной УП «Институт «Белжилпроект», произведен ремонт инженерного оборудования дома и в квартирах. Выявленная сырость в ванных комнатах носит бытовой характер, жильцам предложено выполнить косметический ремонт за счет собственных средств.

При совместном проведении (28.02.2008) УП «ЖРЭО Первомайского района г. Минска» с представителями Центра гигиены и эпидемиологии Первомайского района г. Минска, Института микробиологии НАН Беларуси инструментальных замеров температурно-влажностного режима в квартире 68 установлено, что параметры микроклимата в помещении соответствуют санитарным нормам. УП «ЖРЭО Первомайского района г. Минска» готов выполнить ремонт (установить наличник) двери в жилую комнату при предоставлении доступа в квартиру.

Согласно заключению Института микробиологии НАН Беларуси от 15.02.2007, мероприятия, проведенные работниками УП «ЖРЭО Первомайского района г. Минска», в сочетании с антисептической обработкой устранили очаги плесневого поражения.

16.05.2008 в администрации Первомайского района г. Минска состоялась заседание рабочей группы о принятии решения по дальнейшей эксплуатации жилого дома №11 по ул. Парниковой. По итогам заседания и с учетом рекомендации УП «Белжилпроект», Института микробиологии НАН Беларуси комиссия пришла к выводу о необходимости проведения тепловой модернизации дома.

В настоящее время выполняются работы по утеплению вышеуказанного жилого дома. Завершение работ запланировано на 4-й квартал 2008 года.

Редакция оставляет за собой право вернуться к поднятой проблеме через определенный срок. Тем более что в реагировании ничего не сказано о необходимости повторной антисептической обработки стен квартир 1-го этажа специальными бицидными составом для уничтожения плесени, на чем настаивают жильцы. По их мнению, без такой обработки проведение любого ремонта в их квартирах (за счет собственных или каких-либо других средств) будет пустой тратой времени.

МИЛЬЯРД

У межах вучэбнай праграмы Інстытута вышэйшых кіраўніцкіх кадраў Акадэміі кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь на базе Мінскага раёна прайшлі выязныя практычныя заняткі старшыня сельскай Саветаў дэпутатаў з розных рэгіёнаў рэспублікі.

Сёння — першы ў Мінскім раёне аграгарадок. Але памыляюцца тыя, хто лічыць, што з набліжэннем новага статусу вёска развіваецца з усімі праблемамі. Статус аграгарадка — гэта ўсяго толькі наўвасабоджэнне стартвай пласціцы для вырашэння шматлікіх пытанняў жыццезабеспячэння насельніцтва. Падакрэсліваю — прыстлічэння насельніцтва, узровень патрабаванняў і прэтэнзій якога практычна даўравае да ўзроўню патрабаванняў і прэтэнзій мінач.

З кожным месяца колькасць жыхароў у Сёніцкім сельсавеце павялічваецца, і сёння ў 14 населеных пунктах працягвае больш за 13 тысяч чалавек. Між тым штат сельвыканкама складаецца ўсяго з 7 «адзінак». І калі ў прыёмны дзень праз кабінет старшыні Сёніцкага сельсавета Савета Ірыны Бусло праходзіць 35–40 чалавек, яна лічыць, што дзень прайшоў спакойна, у звычайным рэжыме.

У апошні час зямельныя ўчасткі і жыллё ў Мінскім раёне сталі тымі самымі «аб'ектамі», на якія націліліся позіркі сталічных жыхароў. Сёніцкі сельвыканкам даўно непакоіць праблема «субкватрантаў», якія спачатку рэгіструюцца тут на падставе працоўнага дагавора-найму, а потым хутка становяцца на чаргу на паліцэйскае жыллёвыя ўмоў. 3-за гэтай жыллёвае чарга з год у год застаецца «вельмічыняй пастаяннай».

Знайсці — палова справы. Як патраціць?

ДЛЯ СЕЛЬСАВЕТА

— Учора, умоўна кажучы, людзі тут зарэгістраваліся, а сёння на пасяджэнні выканкама мы ўжо ўносілі іх у спіс чаргавой. Увечерні — на адным з пасяджэнняў мы паставілі на ўлік як маючы патрэбу ў паліцэйскае жыллёвыя ўмоў... адразу 96 чалавек! — расказвае Ірына Бусло.

Па сутнасці, праблема росту колькасці «субкватрантаў», якія прэтэндуць на жыллё пад Мінскам нароўні з мясцовымі жыхарамі, характэрная не толькі для Сёніцкага сельсавета, але і для раёна ў цэлым, лічыць старшыня Мінскага раённага Савета дэпутатаў Алена Мельшэкевіч.

— Цяпер мы працуем над тым, каб увесці ў раёне такія ж абмежаванні, як і ў сталіцы — там толькі праз 5 гадоў пасля рэгістрацыі можна стаць на «жыллёвы» чаргу. Калі атрымаецца, мы гэты напальў зменшым, разгрукім жыллёвую праблему і разам з тым дапаможам вырашыць яе грамадзянам, якія даўно працягваюць на нашай тэрыторыі, — гаворыць Алена Аляксандраўна.

На погляд дылетанта, на тэрыторыі сельсавета заўсёды можна знайсці незанятыя ўчасткі пад будаўніцтва. Насамрэч гэта зусім не так. Усе ўчасткі маюць строгае прызначэнне ці прыналежнасць — нават калі на іх да гэтага часу нічога не пабудавана.

— У нас «свабоднай» зямлі проста няма, — гаворыць Ірына

Бусло. — Бо з 2000 па 2005 год на тэрыторыі сельсавета былі выдзелены ўчасткі пад чатыры каператывы індывідуальных забудовшчыкаў. Цяпер там ідзе будаўніцтва, закладаюцца камунікацыйныя сеткі, і ў сувязі з гэтым побач не пракладзена пакуль што ніводнай дарогі. Чаму — зразумела. Ніхто з адказных работнікаў дзяржстаноў не аддаць распараджэнне «зарываць у зямлю» дзяржаўныя сродкі: спачатку асфальтаваць дарогу, а потым... разрываць іх і пракладваць сеткі. Усёму свой час.

Аднак патлумачыць гэта насельніцтву цяжка. Яно хоча мець і кватэры, і інжынерныя сеткі, і дарогу практычна адначасова — тут і цяпер. Так што старшыня Сёніцкага сельсавета Савета да скаржы не прывыкае.

Не ўсім дагадуць сельвыканкам і з асветленнем, хоць сацыяльныя стандарты па мерках раёна ў сельсавеце цалкам вырашлімаюцца. Але літаральна за «два крокі» ад Сёніцы — сталіца, асветленая так, як і належыць быць асветленым цэнтру еўрапейскай дзяржавы... Таму, улічваючы своеасаблівы статус прыстлічнай тэрыторыі, Мінскі аблвыканкам пайшоў насустрач раёну — выдзеліў неабходныя сродкі на набывцц дадатковых святільнікаў. Увогуле, сёння ў раёне адбываецца мадэрнізацыя і аднаўленне ўсіх сетак, пачынаючы ад сістэмы электрыфікацыі і заканчваючы водазабес-

пачэннем і водаадвядзеннем. Аднак, расце ў цене і змяняюцца ўласцівы ўчасткі пад чатыры каператывы індывідуальных забудовшчыкаў. Цяпер там ідзе будаўніцтва, закладаюцца камунікацыйныя сеткі, і ў сувязі з гэтым побач не пракладзена пакуль што ніводнай дарогі. Чаму — зразумела. Ніхто з адказных работнікаў дзяржстаноў не аддаць распараджэнне «зарываць у зямлю» дзяржаўныя сродкі: спачатку асфальтаваць дарогу, а потым... разрываць іх і пракладваць сеткі. Усёму свой час.

Аднак патлумачыць гэта насельніцтву цяжка. Яно хоча мець і кватэры, і інжынерныя сеткі, і дарогу практычна адначасова — тут і цяпер. Так што старшыня Сёніцкага сельсавета Савета да скаржы не прывыкае.

— Чэргі былі такія, што вам і не спыналася, — расказвае сакратар Бараўлянскага сельвыканкама Таццяна Травіцкая. — Сітуацыя здавалася невырашальнай, калі ўлічыць, што працавала (і працуе) ў сельвыканкаме ўсяго 11 з «паловай» спецыялістаў. І ўсё ж мы вырашылі пачаць працаваць арганізавана, каб чэргі ля нашых кабінетаў зніклі назаўсёды.

Ці можна было дабіцца такога выніку, не пашыраючы штатны расклад? Аказваецца, можна. Вылучыла лакальнае камп'ютарнае сетка і... правільная арганізацыя працы.

(Заканчэнне на 2-й стар. «МС»)

СУПРАЦОЎНІЦТВА

АДЗІН — ДОБРА, А 14 — ЛЕПШ

Калі ў далёкім 1979 годзе быў падпісаны дагавор аб супрацоўніцтве паміж беларускім горадам Бараўляны і фінскім горадам Хейнола, не многія маглі меркаваць, што першы міжнародны кантакт Бараўлянаў пакладзе пачатак вялікай рабоце ў рамках руху гарадоў-пабрацімаў. Сёння Бараўляны маюць 14 гарадоў-пабрацімаў, прычым не толькі ў Еўропе, але і ў Азіі (горад Чыбі, Кітай). Што дае такое супрацоўніцтва? Ці патрэбнае яно? Па адказны мы звярнуліся да старшыні Бараўлянскага гарадскога Савета дэпутатаў Уладзіміра СТАХНОВА.

— Плён ад кантактавання гарадоў-пабрацімаў велізарны. Праз пабрацімскія сувязі вырашаюцца многія пытанні як у эканамічнай сферы, так і ў сферы культуры, спорту, медыцыны, адукацыі, маладзёжнага супрацоўніцтва. Безумоўна, на такое шматгалінавае міжнароднае супрацоўніцтва мы выйшлі не адразу. Першыя крокі ў гэтым накірунку зводзіліся да абмену афіцыйнымі дэлегацыямі і турыстычнымі групамі, выступленню фальклорных калектываў.

— На пачатку размовы вы ўзгадалі, што рэгулярна праводзіце абмен дэлегацыямі прадстаўнікоў жыллёва-камунальнай гаспадаркі... — Тэма абмену дэлегацыямі міжгалоўнага аддзелаў у працягу годаў арганізацыі заслугуевае асобнай гаворкі. Справа ў тым, што ў пытаннях пабрацімскіх сувязяў мы пайшлі крыху далей, чым іншыя гарады. Сёння прамыя дагаворы на супрацоўніцтва мае большасць аддзелаў і ўпраўленняў гарвыканкама, а таксама прадпрыемствы камунальнай гаспадаркі. І трэба сказаць, што гэта больш эфектыўнае супрацоўніцтва. Узв'язь, напрыклад, супрацоўніцтва прадпрыемства «Водаканал» на і з'яўляецца адным з лепшых не толькі ў вобласці, але і ў рэспубліцы. Заклучыўшы прамыя дагаворы аб супрацоўніцтве з роднымі прадпрыемствамі гарадоў Была Барысаў і Бараўляны. (Між іншым бараўляны дэлегаты ўжаруць удзел у фестывалі ўжо шосты год, наша супрацоўніцтва пачалося з 2001 года).

Традыцыйна фестываль адкрывае ўрачысты парад-шэсце ўдзельнікаў. У дзень адкрыцця маладзёжнага форуму кожная дэлегацыя ў выглядзе творчай «візіткі» прадстаўляе свой горад. У праграму ўваходзяць самыя разнастайныя мерапрыемствы: навукова-практычныя канферэнцыі, спартыўныя спаборніцтвы (па міні-футболе, пляжным вайеболу, шахматах, турыстычнай паласе, стрыйкае), КВЗ, конкурсы «Міс фестываль», «Брыфі-дэ-дэ», бальныя танцаў, графіці, выступленні дзіцячых, мастацкія выставы, чэмпіянаты па камп'ютарных гульнях, конкурсы эстраднай песні. З кожным годам колькасць удзельнікаў фестывалю расце.

— Можна меркаваць, што такі маштабны праект не абмяжоўваецца кантактаваннем толькі ў культуры і спартыўнай галінах? — Безумоўна. Фестываль стварае не толькі ўмовы для рэалізацыі творчых і дзелавых здольнасцяў, але і дае магчымасць абмяняцца вопытам, узняць праблемы, вырашаць пэўныя шляхі вырашэння. Так, па выніках навукова-практычнага форуму ствараюцца зборнікі, якія выкарыстоўваюць у сваёй рабоце як спецыялісты дзяржаўных органаў па справах моладзі, так і маладзёжныя грамадскія арганізацыі, кіраўнікі маладзёжных прафільных цэнтраў і клубы.

У ходзе фестывалю ў арганізатару ўзнікла ідэя правядзення Міжнароднага лагера маладзёжнага актыву ў Мінска-шчах. Там ладзіцца спецыяльна званая траніг, практычныя семінары, якія садзейнічаюць развіццю маладзёжнага парламентарызму, асобнаму росту лідараў і актывістаў грамадства аб'яднанняў, дапамагаюць ім авалодаць разнастайнымі формамі самавыражэння і самарэалізацыі.

— Ці маюць Бараўляны шматбаковыя дагаворы аб партнёрскім супрацоўніцтве? — Час не стаіць на месцы, пабрацімскія сувязі набываюць новую форму і змест. Сёння мы ўжо вядзем трохбаковае і нават чатырхбаковае супрацоўніцтва. У якасці прыкладу можна прывесці троесны саюз з горадамі Ялгава і Шаўляй. Спачатку нашым пабрацімаў быў Шаўляй. А яго пабрацімаў — Ялгава. На святкаванні дня горада ў Шаўляй пасля знаёмства дэлегацыі быў заключаны троесны саюз аб супрацоўніцтве. Хочацца адзначыць, што з прыбалтыйскімі рэспублікамі ў нас склаліся добрыя дзелавыя адносіны. Ніводнае свята нашых гарадоў не абходзіцца без удзелу творчых калектываў з гарадоў-пабрацімаў. Абмены дэлегацыямі спецыялістаў, удзел у гандлёвых выставах, сумеснае вырашэнне праблем людзей з абмежаванымі магчымасцямі — вось далёка не поўны пералік прыкладання сумесных намаганняў. Але галоўнае — праз агульныя «крокі сутыкнення» мы лепш даведваемся адзін аб адным, наладжваем нармальныя чалавечыя адносіны.

Запісала Інга МІНДАЛЁВА

ПОБАЧ

АБМЕЖАВАННЯ МАГЧЫМАСЦІ — ЯШЧЭ НЕ ПРЫГОВОР

Незалежна ад узросту

Пенсія інваліднасці, а ў выпадку даходу, меншага за бюджэт працяковага мінімуму — яшчэ і адрадная сацыяльная дапамога. Формула вядомая. Нашата менш звартаецца ўвага на іншае — магчымасць атрымаваць сацыяльныя паслугі дома. Існуе чамусьці распаўсюджаная думка, нібыта сацыяльныя работнікі наведваюць выключна на нявольных пенсіянераў. Гэта не так. Адначасова яны могуць дапамагчы па гаспадарцы і інвалідам I і II груп. Прычым незалежна ад іх узросту.

Такая дапамога няхітра — прыбраць у кватэры, пачысціць снег, схадыць па вадку ці купіць прадукты харчавання. Разам з тым без яе — аніяк. Як правіла, наведванне сацыяльных работнікаў з'яўляецца платным, прычым у кожным рэгіёне вызначаны свае расцэнкі. Да прыкладу, у Рэчыцкім раёне пры ўмове двух візітаў на тыдзень кошт надомнага абслугоўвання ў сярэднім складае 7240 рублёў для жыхароў гарадскіх шматкватэрных дамоў і 9060 рублёў — для вясцоўцаў. Да 9060 рублёў — паслугі на сёння «пад'ёмныя». Разам з тым, калі няма жадання плаціць за ўвесь «пакет» дапамогі цалкам, у рэгіёнах краіны ёсць альтэрнатыва — паслугі аднаразаваць.

— Гэтыя паслугі могуць аказваць тыя ж сацыяльныя работнікі, тут існуюць па сутнасці аднолькавыя з «надомнікамі» тарыфы, аднолькавая сістэма скадак у залежнасці ад даходаў і месца пражывання працадольных членаў сям'і, — адзначае загадчык аддзела тэрміновага сацыяльнага абслугоўвання Рэчыцкага тэрытарыяльнага цэнтру сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва Таісія Пазнякова. — Розніца толькі ў тым, што кожны можа выбраць менавіта тое, што яму ў першую чаргу патрэбна, і плаціць за кожную паслугу асобна. Да слова, падобная дапамога становіцца ўсё больш папулярнай, а асноўным попытам у людзей з абмежаванымі магчымасцямі карыстаецца прыгатаванне абеду.

Пенсія ў «звязцы» са стажам

Сацыяльная пенсія і працоўная пенсія па інваліднасці — рэчы па памерах розныя. У той жа час заканадаўства вызначае, што права на апошнюю можа даць толькі стаж. У прыватнасці, неабходны стаж для інваліда, якому прызначылі групу да 23-гадовага ўзросту, складае 1, да 26-гадовага ўзросту — 2, да 31-гадовага ўзросту — 3, да 36-гадовага ўзросту — 5 гадоў. Адсюль напрашваецца выснова: калі ёсць дазвол медыкаў — лепш працаваць.

— Узровень беспрацоўя ў нас у раёне амаль удвая перавышае сярэдні па краіне, на ўлік у службу занятасці знаходзіцца 2 працэнты эканамічна актыўных грамадзян, — значнае пачынае ўпраўлення па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Рэчыцкага райвыканкама Таццяна Дзямінчык. — Тым не менш сёлетэ ўдалося ўладкаваць некалькі чалавек у бібліятэку, ваенкамат і таварыства інвалідаў, яшчэ некалькі інвалідаў прайшлі навучанне на аператара катэльні, гандляра, афіцэра, майстра манікюру. Як ні парадоксальна, сёння ўладкавацца ў вёсцы інваліду нават лягчэй, бо тут больш прапановаў лёгкай некваліфікаванай работы. Іншая сітуацыя непасрэдна ў Рэчыцы — наймалічым горада патрэбны людзі са спецыяльнасцю.

Рынак працы для... упэўненых?

Атрымаць інваліду спецыяльнасць — праблема. Фактычна прафесійную падрыхтоўку людзей з абмежаванымі магчымасцямі ў краіне пакуль наладзілі лічаныя навуцальныя ўстановы. Зрэшты, не меншая складанасць чыста псіхалагічная. Звартацца па дапамогу для атрымання спецыяльнасці маладыя інваліды або саромеюцца, або не бачаць сэнсу. Прычым, як правіла, дарэмна. Так, той жа хворы на дзіцячы цэрэбральны параліч можа

Прызначылі групу — выйшаў на пенсію па інваліднасці.

Варыянт амаль што звычайны. Але і далёка не лепшы — ставіць кропку «на ўсім» тут бывае вельмі рана. Тым больш не сакрэт: значная частка інвалідаў мае зусім малады ўзрост.

Мець фізічны недахоп. І ў той жа час валодае неаспрэчнай у параўнанні з многімі перавагай — галавой, клакладнею, умемнем добра думаць.

— Кола прапановаў для маладых інвалідаў нешырокае, звычайна ўсё абмяжоўваецца варыянтамі бухгалтара ці эканаміста, — кажа псіхалаг тэрытарыяльнага цэнтру сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва Анатоля Таполя. — Аднак горш тое, што людзі з абмежаванымі магчымасцямі вызначаюцца не толькі занятай сферай, але і... баяцца стаць такімі, як ясе. Таму галоўнае, чаму трэба навуццца — рэальна ўспрымаць сітуацыю і не зламацца, калі штосьці раптам не атрымаецца. Да няўдач трэба ставіцца спакойна і памятаць, што дазвол на тую ці іншую прафесію ўрачы могуць даць далёка не кожнаму фармальна здароваму чалавеку.

Парада нумар два — наведвацца да таго ж псіхалага і прайсці прафкансультацыю. А плюс да таго, пажадана запісацца ў тэрытарыяльныя цэнтры ў адзін з гурткоў па інтарэсах. Зразумела, што заняткі фальклістыкай, пляценнем бісерам ці танцамі прафесію не дадуць. Аднак могуць прынесці больш вядучы вынік — упэўненасць ва ўласных сілах.

Інтэрнэт як крайні выпадак

Між тым, раскладка для многіх маладых людзей з абмежаванымі магчымасцямі выглядае даволі проста. Пакінуў дом-інтэрнэт для дзяцей-інвалідаў — і перасяліўся ў падобную ўстанову для «дарослых». Гэта практыка існавала шмат дзесяцігоддзяў. Вось толькі ці правільная яна — пытанне ўжо іншае. У «дарослы» інтэрнэт трапляюць па сутнасці назаўсёды. І, акрамя таго, як правіла, усё кае рызыка псіхалагічнай траўмы, бо большасць жыхароў тут — людзі ў старым узросце.

Дапамагчы чым-небудзь людзям, якія не ўстаюць з ложка або маюць цяжкае псіхічнае захворванне, вельмі праблематычна, — заўважае дырэктар Рэчыцкага тэрытарыяльнага цэнтру Віталій Шабалін. — Аднак, на наш погляд, усім астатнім трэба даць шанц. Таму ў нас з'явіўся даволі незвычайны праект — у хуткім часе ў раёне павінен адчыніцца дом для маладых інвалідаў. Яго пабудавала дабрачынная арганізацыя з Ірландыі, ірландцы ж бяруць на сябе і ўсе выдаткі па ўтрыманні гэтай установы на працягу трох гадоў. А нада-

лей фінансаванне будзе паступова «пераведзена» на мясцовы бюджэт. Духалявяховы дом, спальні, кухня, ванная, душавае. Пакуль тут будучы жыхары ўсяго 6 чалавек. Жыць часова — тэрмінам ад 6 месяцаў да 3 гадоў. Прычым задача за гэты час — прыстасавацца да звычайнага асяродку, навуццца абслугоўваць сябе і прымаць рашэнні. Рэчы няхітрыя. Аднак не варта забывацца: у дзіцячым доме-інтэрнэце быў наладжаны поўны догляд. І, як вынік, большасць з яго былых выхаванцаў сутыкаецца нават з праблемай... прыгатавання яечні.

— Мы не выключаем верагоднасці, што пасля пражывання ў гэтым доме хтосьці ўсё ж патрапіць у інтэрнэт, — працягвае Віталій Шабалін. — Аднак гэта будзе крайнім і вельмі непажаданым выпадкам. Дзякуючы сацыяльным работнікам, псіхалагу, службе занятасці маладыя інваліды асвоюць дазволеныя медыкамі спецыяльнасці, уладкуюцца, а некаторыя — атрымаюць сацыяльнае жыллё. Іншыя ж кажуць, мы спадзяёмся: нягледзячы на свае абмежаваныя магчымасці, яны стануць цалкам незалежнымі людзьмі.

Сяргей ГРЫБ.
Мінск — Рэчыца.

УСПЛЁСК НАРАДЖАЛЬНАСЦІ

У сталіцы сёлета назіраецца небывалы ўсплёск нараджальнасці, параўнальны з 80-мі гадамі XX стагоддзя.

За 9 месяцаў гэтага года супрацоўнікі сталічных ЗАГСаў рэгіструюць па 15–20, а то і 30 нованароджаных. Напрыклад, толькі ў Першмайскім раёне за названы перыяд зарэгістраваны нарадзены 1682 дзяцей, што на 136 больш, чым за 9 месяцаў 2007 года.

Святлана ФРАЛЯНКОВА, «Мінск-Навіны».

«АХОЎНІКІ МЯНЕ НЕ ПАЗНАЮЦЬ»

Нападаючы футбольнага клуба БАТЭ і нацыянальнай зборнай Віталь Радзівонаў зайздросна хутка дэманструе толькі на полі, у жыцці ўсё па-іншаму. Пасля матча распраналі пакадаючы спачатку футбалісты — хтосьці раней, хтосьці пазней, пасля янасуць клубныя рэчы да аўтобуса адміністратара каманды, і калі пачынае думаць, ці не выйшаў Радзівонаў неак прыкрытна, з'яўляецца ўласна сам Віталь. Пасля гэтага ён яшчэ доўга і ахвотна размаўляе з журналістамі, у якіх за сваю грунтоўнасць і адваканасць стаў улюбённым, і рэдазе аўтографу фанатам. Камандзе, якая знаходзіцца ў клубным аўтобусе, нічога не застаецца, як чакаць.

У выршальным для мінскага «Дынама» матчы нацыянальнага першынства супраць БАТЭ Віталь Радзівонаў стаў аўтарам адзінаго гола барысаўскага клуба ў вароты «бела-блакітных». Матч скончыўся паражэннем БАТЭ (1:2) — першым у гэтым сезоне ў нацыянальным чэмпіянаце. Гол Радзівонава — першы на «Дынама» пасля працяглай паўзы, да гэтага вызначыцца футбалісту не удалася ні ў хатніх матчах зборнай, ні ў сталічных гульнях Лігі чэмпіёнаў. Пасля паяднку нападаючы падзяліўся ўражаннямі.

— Пасля праігрышу «Зеніту» на матч з «Дынама» складана было настроіцца?

— Ды не. Рыхтаваліся як звычайна. Хацелі выйграць, але не атрымалася. Нягледзячы на тое, што датэрмінава чаты чэмпіянаты, іншыя ўстановы, шмат перамог, у нас няма.

— Матч з «Зенітам» разбіраўце? Што там не атрымалася?

— Падрабязна яшчэ не разбіраў. Можна зрабіць выснову, што гульня удалася, установак на матч мы выканалі. У «Зеніт» на гэты раз была высокая рэалізацыя — два моманты стварылі і рэалізавалі. А нам не хапіла вытрымкі. Магчыма, у некаторых хітрацях наступілі «Зеніту». Затое атрымалі вопыт на будучае, а ў далейшым нам дапаможа.

— Вы заўсёды паводзіце сябе на полі падкрэслена вятліва, а ў матчы з «Зенітам» быў момант, калі вы раптам ледзь не адправіліся ўрукапаўшым на Шырла. Чым гэта было справакавана?

— Быў непрыемны момант з боку зенітаўца. Ён на працягу двух гульняў паводзіў сябе не так, каб зусім неадэкватна, але здараліся з яго боку пастаянныя правакацыі.

— Зенітаўцы ўвогуле вызначыліся грубай гульнёй?

— Не скажаў бы. Проста ў апошнім матчы яны згулялі «разумна». Асаблівым грубасцю не было, у нас толькі Валодзя Рэжэскі атрымаў траўму, і тое ў гульнявым суткіненні. Так атрымаўся, што ў нейкіх момантах яны не пасляваілі, заставаліся фальш. Увогуле мне было спадабаўся, як піцерская каманда дзейнічала ў сваім хатнім матчы. На «Дынама» яны згулялі рацыянальна.

— Што не атрымалася ў гульні з «Дынама»?

— Я не скажаў бы, што нешта не атрымалася. Таксама добры матч прайшоў. Прапушчаныя мячы, хутэй, былі вынікам нашай нерэзберы, чым стваральнай гульні «Дынама». Хоць першы гол у выкананні саперніка быў прыгожым — не стану адмаўляцца.

— Ваш таксама атрымаўся нядарэным.

— У нас нічога асаблівага. Была падача, я падставіў галаву, вараатар памыліўся і мяч паляцеў у пустыя вароты. У цэлым мы валодалі ініцыятывай, але сапернік згуляў дастаткова граматна, атрымаўшы перавагу спачатку ў адзін, потым у два мячы, адкашыў назад і лавіў нас на кантратах.

— Нядаўна ўгадвалі пра тое, што вы доўга не забівалі на стадыёне «Дынама». Сённяні гол стаў першым пасля працяглай паўзы. Якія паўчы пераважваюць — радасць ад забітага мяча ці шкадаванне ад першага ў чэмпіянаце паражэння каманды?

— Я не скажаў бы, што сёння ў мяне радасць прысутнічае. Саступілі — якая можа быць радасць? Скажу так: гол, па вялікім рахунку, не патрэбны. Хоць, што хаваць,

вызначыцца заўсёды прыёмна.

— МТЗ-РІПА, якая сапернічае з «Дынама» за другое месца, не імкнучы вас матэрыяльна зацікавіць?

— БАТЭ не трэба дадаткова стымуляваць. Усе ведаюць, што мы выходзім з кожным матчы толькі каб перамагчы.

— Што за гісторыя была перад матчам з «Овентусам», дзе гулец БАТЭ паабяжалі ўзнагароджанне за пераможы гол?

— Было святкаванне 50-годдзя БАТЭ — не футбольнага клуба, а прадпрыемства. І адзін з бізнес-менэджэраў, які я зразумеў, ён спонсар БАТЭ, сказаў Анатолю Анатольевічу (Канскаму, гаспадару ФК БАТЭ. — Аўт.), што ў выпадку забіцця пераможнага мяча гэты гулец атрымае пэўную суму.

— Яна называлася?

— Мы ведалі яе, дастаткова прыстойная сума, але мяркую, анасаваць яе не трэба. Тым больш што матч, як вядома, скончыўся ўнічыю.

— Пасля матчаў, праведзеных у Лізе чэмпіёнаў, адчуваецца больш увагі да сябе?

— Здарэецца, што пазнаюць на вуліцах. Сядзім дзе-небудзь у кавярні — незнаёмыя людзі падыходзяць, жадаюць паспехаў. А нядаўна даваў інтэрв'ю адной з радыёстанцый — так атрымалася, што крыху раней прыйшоў у кавярню з жанкай, селі за столік. А журналістка прыйшла пазней, мяне не пазнала, села за іншы столік. Была не тое, каб непрыёмна, проста здзіўляўся, як чалавек рыхтуецца да інтэрв'ю, калі не ведае, з кім будзе сустракацца.

І шмат момантаў быў — спытаўся перад матчам з «Зенітам» на прэсканферэнцыю на стадыёне «Дынама», а ахоўнік мяне не пусціў, хоць я быў у клубнай экіпіроўцы...

— Давалася шукаць іншы ўваход і спазнацца...

— Не, спазніўся таму, што выршаў пытанні з пашпартаў — мне

ў снежні спаўняецца 25 гадоў, трэба яго мяняць. Потым стаў у заторы, а напрыканцы ахоўнік на ўваходзе на стадыёне кажа: толькі журналістаў прапускаю, пакажыце рэдакцыйнае пасведчанне. У мяне яго, зразумела, няма...

— Да матча з «Рэалам» рыхтуецца?

— Не, наперадзе ў нас яшчэ тры матчы. Непасрэдна пасля кубкавай гульні з «Мінскам» будзем рыхтавацца да «Рэала». Хоць, мяркую, што нейкія наметкі ганчарніка робіць.

— Хто з сапернікаў у Лізе чэмпіёнаў найбольш спадабаўся?

— Найбольшае ўражанне на мяне зрабіў «Рэал»...

... які ў наступным матчы Лігі чэмпіёнаў прыдзе ў Мінск выйграваць, улічваючы ў турнірныя становішча...

— Мы таксама будзем не нумар адбываць, а выходзіць і біцца на перамогу.

— Наколькі атмасфера на нашым стадыёне набліжаецца да атмасферы на еўрапейскіх?

— Прыёмна ўжо тое, што стадыён поўны. Сама падтрымка проста недастаткова арганізаваная. У нас ёсць група нашых родных фанатаў, які і вельмі мала, каб завесці ўсё стадыёна. Прычым на матчы з «Зенітам» не разумеючы прычына большычак з Расіі было значна больш, чым кахалася. У іх было больш арганізаваная падтрымка — усё ж такі піцерская каманда не першы раз удзельнічае ў топ-турнірах.

— Калі пасля матча з «Зенітам» журналісты вас папрасілі падзяліцца ўражаннямі і вы пачалі з фразы: «Зеніт» доўга наракаў на татальнае нешанцаванне, стала прыблізна зразумела, чаму ў камандзе вас называюць Прафесар...

— Гэта трэба ў Аляксандра Уладзіміравіча (Федарова), трэнера вараатару БАТЭ. — Аўт.) спытаць, ён больш падрабязна скажа...

— Шмат чытаеце?

З літаратуры стараюся ў асноўным класіку, ну і газеты, зразумела. Няма, безумоўна, такога, каб раніцай я бег у кіёск. Газеты трапляюцца на вочы ў клубным аўтобусе — многія хлопцы ў нас набываюць спартыўную прэсу. Потым, калі яны прычытаюць, я бачу, кіньні чытаю ў залежнасці ад настрою. Адну мяту і паўгода чытаць, але цікаваць да яе не знімае. Зараз пачаў «Графа Монте Крыста», напрыклад. Але чытаў і творы іншага кіталпу — Дастаўскага, скажам. Нядаўна прачытаў «Нотр-Дам дэ Пары» Віктара Гюго. Выбіраю метадам тыку — па чужой водку, бяру і чытаю.

Алена АУЧЫННІКАВА.

«БІЦЕ-ЗАБІЦЕ, ТОЛЬКІ ПРАЗ ПЛОТ НЕ КІДАЙЦЕ!»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Паводле назранняў прафесара, сапраўдных моцных чорных ведзьмакоў няма. Вось яны могуць нарэшце шкору і нават звесці чалавека і ўзвесці яго род са свету не толькі словам, але і з дапамогай магчымых дзеянняў, рытуалаў (навесці пошту, сурокі, зрабіць заломы, падкідаць і г.д.) Такія людзі добра ўсведамляюць, што ўвасабляюць зло, і заўсёды імкнучы перад смерцю перадаць сваю сілу самаму малодшаму ў сям'і, каб «чорная традыцыя», як акроўліў яе Неадавец, працягвалася ў наступных пакаленнях.

Аднак у любой вёсцы, дзе жыў лічы вядзьмак, абавязкова дзесяці побач знаходзіўся і светлы знахар, лекар. Гэты чалавек таксама быў адарны СІЛАЙ, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Новыя змяненні ў руху транспарту ў сталіцы

Для аптымізацыі маршрутнай сеткі, эфектыўнага выкарыстання рухомага складу на гарадскіх маршрутах і рацыянальнага выкарыстання фінансавых сродкаў Мінска гарвыканкам вырашыў унесці змяненні ў расклад руху камунальнага транспарту.

У прыватнасці, з панядзелка адкрыўся аўтобусны маршрут № 151 «ДС Малайнаўка-4 — Каржанеўскага», які будзе праходзіць па вуліцах Слабадскай, Рафіева, Бялецкага, праспекта газеты «Звязда», Любімава, газеты «Правда», вуліцы Голубева, праспекце Дзяржынскага, МКАД, вуліцах Казіна, Каржанеўскага ў прамамым накірунку і вуліцах Каржанеўскага, Казіна, МКАД, праспекце Дзяржынскага, вуліцы Голубева, праспекта газеты «Правда», Любімава, вуліцах Бялецкага, Рафіева, Слабадскага — у зваротным накірунку.

Нагадаем, што адначасова з панядзелка закрыты аўтобусны маршрут № 82 Д «ДС Серабранка — Каржанеўскага», № 12 «Малінаўка-4 — ст. метро «Кунцаўшчына», а маршрут аўтобуса № 82 «ДС Серабранка — Каржанеўскага» зменены (з рухам па вуліцах Брылеўскай, Аэрадромнай, Дзянаўскай на участку ад вуліцы Казіна да вуліцы Маякоўскага).

Сяргей РАСОЛЬКА.

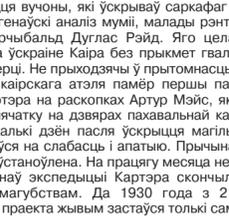
Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

Многія з тых знахараў, з якімі я сустракаўся, калі збіраў матэрыялы, даўно пайшлі з жыцця, а гэты вядзьмак Аляксей Неадавец, — даўно пайшоў у іншае жыццё, але прымяняў яе на карысць і на дабро людзям. Увогуле СІЛА, энергія сама па сабе нейтральная, яна мае «плюсавога» ці «мінусавога» зараду, а як ёй скарыстацца адарны чалавек — залежыць ад яго сямейнага выбару, ад яго сумлення.

МОГИЛЕВСКИЙ ГОРОДСКОЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ СООБЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА

по продаже земельных участков в частную собственность граждан Республики Беларусь, который состоится 12 декабря 2008 года в 16.00 по адресу: г. Могилев, ул. Первомайская, 28а, зал заседаний

Продажа земельных участков производится гражданам Республики Беларусь в частную собственность без изменения целевого назначения. Для участия в аукционе необходимо:

- 1) внести задаток в установленном размере на расчетный счет Могилевского городского исполнительного комитета № 3642017441709 в филиале 700 МОУ ОАО «СБ «Беларусбанк», код 536, УНП 700123787 (разовый платеж);
- 2) паспорт, а в случае участия в аукционе представителя — паспорт и нотариально заверенную доверенность;
- 3) заявление на участие в аукционе установленной формы;
- 4) соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах) установленной формы.

предоставить следующие документы:

- 1) копию платежного поручения, заверенную банком, о внесении задатка;
- 2) паспорт, а в случае участия в аукционе представителя — паспорт и нотариально заверенную доверенность;
- 3) заявление на участие в аукционе установленной формы;
- 4) соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах) установленной формы.

Земельные участки расположены в экологически чистой зоне на городской улице без асфальтового покрытия. Строений, сооружений и инженерных коммуникаций на земельных участках нет. В радиусе 300 м имеются сети водопровода и газопровода.

Контактный телефон в г. Могилеве 22 11 63

Старожитные люди ведали пра ачышчальную сілу вады, таму ўсе асноўныя рытуалы былі звязаны з вадай, абываннем, мыццём (нездарма традыцыя ачышчальнага абывання захавалася ва ўсіх сусветных рэлігіях да нашых дзён).

дзі, уначак, да дуба, прыхіліў спянай, палягчы». У Украіну поля як раз раслі тры дубы. Я зрабіў, як параіў дзед, і, ведаеце, адлучылі! Гадаў праз 20-25 я апісаў гэты выпадак у кніжцы. А сёлета мая суседка прызналася, што і ёй гэты дуб спіну лечыць. Дуб моцны, у ім СІЛА ёсць. І прадак гэта заўважыў! Дуб здаўна асацыяваўся ў беларусы з добрым будзем Перуном. Прадзі ведалі яго ачышчальную здольнасць, таму, напрыклад, пахавальнае вогішча складалі толькі з дубовага палення.

Старожитныя беларусы былі фізічна выносливымі, узбагачанымі везітарным прэктывым вопытам, чуйна ўспрымалі сілы і з'явы прыроды, адчуваюлі іх і пакланяліся ім. І свята аберагалі культ прадуктаў, чым забеспечвалі сувязь пакаленняў. Сёння людзі прыроду не разумеюць, бо няма першастваральнасці прыроды. Продак араў і сплужай, як спяваюць птушкі, як дыхае зямля, мор і сам заспявае. А мы адарвалі ад прыроды, ад сваіх каранёў.

Вада, змяя, крыж

Прадзі справдэку насілі з сабой абярэгі. Язычнікі вешалі на шыю

высушаныя змяніны ці вухняныя галавы. Гэта лічылася вельмі моцным абярэгам, і на чалавека, які яго насіў, не магчыма было аказаць адмоўнае магічнае ўздзеянне. Акрамя таго, у кожнай хаце быў свой прыватны ідал-абраг. З прыходам хрысціянства з'явіўся новы абярэг — усемагны крыж. Для большай вады абярэгам — калі, скажам, трэба было прайсці ля хаты ведзьмака, — на шыю надзявалі адразу два крыжы — адзін на грудзі, другі — на спіну. Акрамя таго, ва ўсе часы існавалі і моўныя абярэгі — малітвы, замовы, шопты.

Старожитныя людзі ведалі пра ачышчальную сілу вады, таму ўсе асноўныя рытуалы былі звязаны з вадай, абываннем, мыццём (нездарма традыцыя ачышчальнага абывання захавалася ва ўсіх сусветных рэлігіях да нашых дзён).

— Я сваім студэнтам раю: калі прыйшлі дамоў — тройчы апаласцеся вадай твар, змыце чужую негатыўную энергетыку, — дзеліцца прафесар.

Наканаванасць словам

Некаторыя не заўважваюць, што самі, услоўмі намаганнем (а дакладней спосабам) мадэлююць свой лёс.

— Цётка майго аднакласніка любіла паўтараць: «Дай, Божа, што дасі, толькі каб у агні не згарэць...», — расказвае прафесар. — Дык вось у ваіну нямецкае карнікі спалілі яе жыўю ў гэты часам з ункам. У нашага суседа з вёскі быў свой любімы выраз: «Божа, дай памерці, толькі не ў туалце». І дзе, вы думаеце, ён памёр? Яшчэ адзін дзед усе час прыгаворваў: «Хлопцы, біце-забіце, толькі праз плот не кідайце». Ну і што? П'яныя аднакласніцы дзеля жарту перакінулі праз плот, акрут на барану. І хто віваваты? Безумоўна, я далупска дзесяці верагоднасці супадзенняў, аднак падкрэслію: да слова трэба ставіцца паважліва, выкарыстоўваць яго асцярожна, які рабілі гэта нашы продкі.

Дабро перамога зло!

— Не трэба думаць, што кожны другі беларус пракаты, — адзначаюць напрыканцы размовы навуковец. — У майб кніжцы сабраны «вышкі», канцэнтрат людскога гора. Я не прапаветую сілу зла, а перасцерагаю людзей быць больш пільнымі. Я веру, што самая лепшая абарона — дабро, якое мы робім для іншых.

Інга МІНДАЛЕВА.

Баўрыск.

У суд Ваўкаўскага раёна Гродзенскай вобласці пастанова заява аб прызнанні адсутнай безвестак Ільшэнікі Таццяны Іосіфаўны, 16 лютага 1962 года нараджэння, ураджэнкі пасёлка Карма Гомельскай вобласці, якая пражывала ў г. Гродна, вул.

Індускае Шасэ, дом 10/328. Просьба да ўсіх грамадзян і юрыдычных асобаў, якія маюць звесткі пра грамадзянку Ільшэніку Таццяну Іосіфаўну, 16 лютага 1962 года нараджэння, ураджэнкі пасёлка Карма Гомельскай вобласці, якая пражывала ў г. Гродна, вул.

Індускае Шасэ, дом 10/328. Просьба да ўсіх грамадзян і юрыдычных асобаў, якія маюць звесткі пра грамадзянку Ільшэніку Таццяну Іосіфаўну, 16 лютага 1962 года нараджэння, ураджэнкі пасёлка Карма Гомельскай вобласці, якая пражывала ў г. Гродна, вул.

ИЗВЕЩЕНИЕ ОБ ОТКРЫТОМ АУКЦИОНЕ по продаже земельного участка в частную собственность граждан для строительства и обслуживания жилого дома.

Организатор аукциона — Великолукский сельский исполнительный комитет Барановичского района Брестской области

№ п/п	Месторасположение земельного участка, адрес, кадастровый номер участка	Характеристика инженерных коммуникаций	Условия инженерного развития инфраструктуры застраиваемой территории	Площадь земельного участка, га	Назначение участка	Начальная цена объекта, руб.	Сумма задатка, руб.	Расходы по формированию и регистрации земельного участка и проведению аукциона, руб.
1.	Республика Беларусь, Брестская область, Барановичский район, Великолукский с/с, д. Яново, ул. Пригородная, д. 2, кадастровый номер 120480405601000055	Участок свободен от застройки, имеется линия электропередач. В радиусе 50 м водопровод, газопровод	Планируется передача в черту г. Барановичи	0,2100	Для строительства и обслуживания жилого дома	1642860	164290	797656

1. Аукцион состоится 18 декабря 2008 года в 14.00 в здании Дома культуры ОАО «Барановичская птицефабрика» (актовый зал) по адресу: Республика Беларусь, Брестская область, Барановичский район, д. Русино (контора ОАО «Барановичская птицефабрика»).

2. Условия аукциона: наличие не менее двух участников; строительство жилого дома в течение двух лет с момента предоставления земельного участка.

3. Продажа земельного участка производится гражданам Республики Беларусь, постоянно проживающим на территории Республики Беларусь или привременным к постоянно проживающим, в соответствии с законодательством.

4. Шаг аукциона к начальной цене земельного участка — 15 %.

5. Для участия в аукционе необходимо в сроки, указанные в извещении, представить в комиссию по проведению аукциона заявление, к заявлению прилагают: заверенную банком копию платежного поручения (квитанцию) о внесении задатка; копию документа, удостоверяющего личность, (паспорт) покупателя или его доверенного лица; доверенность, удостоверяющую нотариально, если в аукционе участвует представитель физического лица.

При подаче документов на участие в аукционе граждане, представители граждан предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.

6. Сумма задатка перечисляется на расчетный счет до 15

ЛАРЫСА ГРЫБАЛЁВА ВЯРУЛАСЯ Ў «РАНИШНЮ ПОШТУ»

8 лістапада тэлеканал «РТР-Беларусь» запустіў музычна-забавульны праект уласнай вытворчасці — «Ранішня пошта». Прычым гадоўна дзеючы асобы ў праграме тыя ж, што і ў дзевяноста гады — Юрыі Нікалаеў і Ларыса Грыбалёва. А вось фармат перадачы змяніўся — яна ператварылася ў гумарыстычны сямейны серыял, разбулены кіламі.

ЖЫВАНДОЛА

ЗАГАДКАВЫЯ КАМЯНІ

Шклоўскі краязнаўца Мікаіл Кучарэнка знайшоў месца старажытнага сваяцкіх, цэнтрам якога з'яўляецца вялікі алтарны камень. Даўжыня плоскага алтара — болей за метр. Краязнаўца ўпэўнены, што камень мае сляды апрацоўкі ручной чалавека. Гэта засечкі на бакі свету і крывятокі. Верогадна, што яго выкарыстоўвалі для ахвярапрынашэння.

Здымак зроблены Мікаілам Кучарэнкам з дапамогай мабільнага тэлефона.

Віталь Артыст: «ЛЮБУЮ МАРУ МОЖНА СПРАЎДЗІЦЬ!»

Гурт «Без білета» — адзін з самых паспяхоўных у Беларусі; гурт, які сам стварае сабе гісторыю і міфалогію. Кожны год нейкай цікавай акцыяй у лістападзе калектыв адзначае «Дзень безбілетніка», сёлетня ён прыпаў на 7 лістапада. Ажно два значныя для музыкантаў падзеі адбыліся ў гэты дзень — сольны канцэрт у Мінску і выхад альбома інструментальнай музыкі «Не без білета», напісанай лідарам гурта Віталем Артыстам для розных кіна-

Тэлесеткі «Добрай раніцы, блізнятцы!»

Праграма Першага канала «Добрай раніцы, Беларусь» рыхтуе незвычайны навагодні выпуск, для здымак якога шукаюцца блізнятцы — неардынаныя і таленавітыя. Абвешчаны нават конкурс для патэнцыяльных удзельніцкаў. Летас, дарчы, праграма запрасіла ў навагодні выпуск двойкімі вядомых у нашай краіне людзей — зорак эстрады і тэлебачання, акцёраў, спартсменаў. Ідэя гэта настолькі спадабалася глядачам, што без працягу было не абсцісну. На гэты раз шукаюцца цікавыя блізнятцы, палодныя адзін да аднаго, як дзве кроплі вады. Фота канцэртаў і відэазамаўляўкі з іх жывым будучы рэгулярна манастраваць у праграме «Добрай раніцы, Беларусь!», а самыя яркія канкурсанты трапляць у студыю на навагодні выпуск. «Кажды, што блізнятцы адчуваюць адзін аднаго на адлегласці. Праўда гэта ці міф, мы хочам правесці пераверыць навагодняга шоу блізніц», — расказаў кірэктар праграмы Наталія Марынава.

Як ты рашыўся на такі смелы крок — змяніць спраўданы прызвіча на слова Артыст?

— Проста адчуў, што прыйшоў час. Вырасціў узаконіць свае адносіны з шоу-бізнэсам. Можна сказаць, што я здзейсніў з ім акт шлюбу. Бо гэты псеўданім за многа гадоў моцна да мяне прыкляўся, і ўсе даўно прызываліся, што я Віталь Артыст. Дакладна нават да кур'ёзных выпадкаў, калі я прыходзіў некуды, напрыклад, на тэлебачанне, а мне протупілі выписаны на прызвічце Артыст. Але пры гэтым я не ведаў, што могуць быць нейкія праблемы з зменай прызвічча. Прыходжу ў ЗАГС, кажу: «Я хачу паявіць прызвічча». Там адзначылі такія: «Добра. А што здарылася?» — «Мне патрэбна па рабоце, па сваёй прафесійнай дзейнасці» — «А што вы хочаце запісаць у папашорт?» — «Артыст!». Яны ўсё са смеху пападалі спачатку, а потым казалі, што шанцаў у мяне мала. Я пайшоў дадому, набіраў дыскаў, усякіх газет, часопісы. Прычым падборка ў мяне атрымалася трохі дзіўная, вар'яцкая, мне тады недаве кракадзіл галаву адкусваў. Прынёс ім. Яны мяне пераждзілі, што на сваіх сур'ёзных пасяджэннях будзе месяц разглядаць гэтыя пытанне, ці можна мне называцца Артыстам. І праз месяц прыходзіць паперка — можна! Я энду ў ЗАГС, а там ужо ніхто не смеецца, ужо ведаюць мяне, і па тэлевізары бачылі, і песні чулі. Так што цяпер я па ўсім дакументах Віталь Артыст. Мне нават пасведчанне аб нарэднанні новае імя, быццам бы так заўважылі і было.

Не баішся, што нехта з нядабрэаўшчыцаў скажа, што пачалася манія вялікасці?

— Хай кажучы! Але ж за мяне праца гаворыць! Я займаюся творчай прафесіяй, пішу музыку, співаю. Нават кіно, напрыклад, глядзіш, музыка іграе, а потым у тых жа налісан — Віталь Артыст. Гэта — маё. А пра надобнасць у мяне што ведаю, бо нікуды асабліва не хаджу, ні з кім не сустракаюся. Мне акрамя дома і сцяны, акрамя групы амаль нідзе і не сустрачаюся, ніякіх тусовак. Там і спілю спойкайна. Увогуле, з самага пачатку «Без білета» мяне моцна крытыкавалі, я ўжо прызвычаўся, што я «нахабны выскячак», «адкуль я ўзяўся?» і гэтак далей. Мне не пакуе. Мне падабаецца, што на мой ніколі нікога не было і няма зараз, няма ні прадзюсару, ні мільярдэраў. Мне падабаецца, што калі цяпер мы будзем у Маскве, таксама ніхто не ведае, адкуль мы ўзяліся — практычна з вуліцы, і чаму так людзям падабаецца. Усё нармальна.

У Расіі ваша песня «Мечталі» гучыць на радыё «Максімум», даюць у хіт-парадзе. Як чынам?

— Мы заключылі кантракт з расійскай кампаніяй «М2», і яны пачалі дапамагаць нам наладжваць прадчу ў Маскве, сярод іншага аддаўшы наш кампазіцыю на радыё. Ніхто не ведаў, які лёс яе чакае. «Максімум» сам вырашыў, што музыка ім падыходзіць, і паставіў у эфір. А цяпер яна ўжо 13 тыдзень на верхніх месцах хіт-парада. Для няведомага гурта — гэта вярхоўны поспех. Прычым там гаюць і слухачы, а не грашымя прапалваюць

можна ўспрымаць ваш маскоўскі кантракт? Таму што падобныя навыкі ад іншых артыстаў нам ужо неаднойчы даводзілася чуць, але вынікі бываюць рэдкія.

— Час пакажа, але самі мы максімальна сур'ёзна ставімся да таго, што адбываецца. Хоць на шуды асабліва не разлічваем. Грошы ў гурт пакуль ніхто не ўкладвае, мы нікому нічога не павінны. У нас узаемныя інтарэсы. Мы разам працуём стратэгію нашага праёубвання на расійскі рынак. Мы — гэта кампанія «М2», і наш «безбілетніцкі» прадзюсарскі гурт — я, Таня Кушнер і наш піяр-менеджар Віктар Паляноў. Усё шчылівазана і разумена, як мне здаецца.

— А чым вы ўсё ж замялі прывабіць расійскую кампанію? І як знайсці адно аднаго? Я проста пачаў «чароўную гісторыю, як ты пайшоў у Мінску на базар, сустрэў здзіўную групу, пазнаёміўся і ў выніку напісаў музыку да расійскага фільма «Супермаркет»...

— Прывабіла, я думаю, у першую чаргу музыка. Віця Паляноў рабіў нейкія раскраскі, нашы запісы трапілі ў кампанію «М2». Яны паслухалі і самі на нас вышлі. Яе ж гісторыя крыху больш даўгая. Бо прадзюсарам фільма «Паліцаян на прыанно» да якога я пісаў музыку, быў менавіта Ілья Грудзевы, што ўзначальвае «М2». Так што маё прызвічча і назву гурта ён ужо ведаў, хоць знаёмства мы не былі. А тут паслухаў і зацікавіўся.

— Возраз рок-зоркі фарміраваўся на працягу дзесяцігоддзяў многімі музыкантамі. Але ты яму не адпавядаеш. У цябе сям'я, дзве маленькія дачкі, ты не ўдзельнічаеш у тусоўках, увогуле, выдзеш назівае здарова лад жыцця...

— Пры гэтым некаторыя пра мяне думаюць зноў адвортнае, маўляў — як можна пісаць такія тэксты! (смех) Я не куру, не ўжываю наркатыкі, выпіваю надзвычай рэдка. Мне цікава жыць і без стымуляраў. Раней я займаўся айкідэ, а зараз проста фізкультурай — бегам ў скверы, хаджу ў басейн, у трэнажорны залы. А гэта ўсё — цыгареты, алкаголь, наркатыкі — моцна перашкаджаюць музыкантам, артыстам. Уявіце, калі канцэртны, пераездзі, гастроляі, ночы не спіш, настаяжныя стрэсы і гэтак далей — трэба быць вельмі здарова чалавекам! Інакш нядоўга ты працягнеш. І гэтыя тусоўкі — яны таксама выцягваюць тваю творчую энергію. Мясце, дарчы, спраўдзіць хвалюе гэтыя пытанне, я хачу быць усё жыццё заставаша ў дзейным творчым стане, пісаць песні, іх выконваць. Проста так, на хвалю, само сабой нічога не пішацца.

— У гэтым — ты не гений, ты рабагата? — Можна так сказаць. Зарадэца, што ўлада нейкая. Прачмуны, нічога не зрабіў, а яно само сыгралася і праспявалася. Але надзвычай рэдка, толькі як бонус за тое, што працуеш. Я адну песню магу пісаць 3-4 месяцы. Напрыклад, палову тэкста і музыку я пішу за паўгадзіны, а над другой потым тры месяцы пакутую. А калі мы пішам разам, у сааўтарстве з Таняй Кушнер — то ў нас такія бойкі заўбёды, такія эмоцыянальныя стрэсы, іскры ва ўсё бакі! Так што я падліваюся — нічога звышнатуральнага ў мяне няма, нічога само сабой да мяне не прыходзіць. Я увогуле такую фішку для сябе вывёў. Аказваецца, усё, што прыдумаеш, можна здзейсніць. Усё, што захочаш. Толькі не так, вядома ж, што лёд пастаецца, а раніцай раптам слава цябе ўжо чакае. Так не атрымліваецца. Прыдумай сабе мару — пачынай думаць, як яе здзейсніць, пачынай рухацца, пачынай спрабаваць. А потым глядзіць — вось так неверагоднае жаданне здзейснілася, праз год, праз два, але адзіёнцінства! Так што і ўсім жадаю большага марыць і здзяйсняць гэтыя мары! Надзея УЛАДЗІМІРАВА.

УСПАМНЫ БАЦЬКАЎШЧЫНЫ МАЙСТРА СА СТОЙЛАЎ

СУМ ВЁСКІ

Любімая лаянка 76-гадовага Мікалая Тарасока: «сабача атрава». Уласна кажучы, ён і сустрэў нас, гэсцей, гэтымі словамі. Да Мікалая Васільевіча мы прыехалі разам з новым загадчыкам аддзела культуры Пружанскага райвыканкама Канстанцінам Панімахам і супрацоўнікамі гэтага аддзела. Аказалася, «камплімент» быў адрасаваны хлопцам, бо паводле ацэнкі народнага майстра, даўнавата не былі, заблылі на старога. Пазней мы зразумелі, што словазлучэнне мае не крыўданае ацэнне, а, хутчэй, гэты свайкоя-гумарны, калі гаспадар абнаў за галаву любімаца-каня са словамі: «Ну што, Орлік, сабача атрава». Праўда, зрабіўшы вымову наведвальнікам, апошні жыхар вёскі Стойлы прыступіў да знаёмства. Новому кіраўніку культурнай галіны раёна ён сказаў так: «Жадаю табе, сыноч, — потым прыгледзеўся, — не, хутчэй, унучак, вецці культуру та, каб яна ў раёне не ў хвасце плялася, а наперадзе ішла, бо культура — гэта ж душа, гэта самае галоўнае...» І не дагаварыў, зажаліся. Сентыментальным стаў пажылы майстар. На свой прывычны філасофска-грамадны настрой яго дапамог вярнуцца драўляны люд — справа жыцця.

СУМ МАЙСТРА

Некалі ў вёсцы, якая стаіць на беразе ракі Лява Лясная, працаваў вядзены млын, тут вадзілася столькі рыбы, што мясцовыя жыхары яе прадавалі. У 50-я гады падчас меліратыўных работ рэчышча ракі было адведзена ўбок, і яна абмялела, абязводзела. А той, хто ў маладосці разам з равеннікамі спяваў на гэтай рацэ, і песні «чутны былі ў Брадах, нібы па рацэ плылі» — кажа зараз: «Уся прырода слязьмі плача, а мы не ўмеём альбо не хочам слязы ўцерці».

Мікалай Васільевіч мае кватэру ў Пружане, якую падарылі яму як народнаму майстру. Але пераезджаць пакуль не збіраецца. Пенсія малая, крыху менш за дзевяць тысяч рублёў. А тут свая гаспадарка — куры, гусі, індкі, прасюк, конь. Вясной адзіны прадстаўнік свайей вёскі садзіць бульбу, агарод. Вось толькі пчолы вывеліся. Раней была добрая пасека, а цяпер сілаў няма займацца, кажа гаспадар. Гады нямногіма бяруць сваё.

Настае сілаў, каб рабіць усё, як раней. Але зусім іх няма, каб пакінуць Бацькаўшчыну, за якую забалеў душа: «Вось іду па вёсцы — там плуг іржавы валяецца, там барана дагнавае, там серп, зачэплены наведвальнікам, апошні жыхар вёскі Стойлы прыступіў да знаёмства. Новому кіраўніку культурнай галіны раёна ён сказаў так: «Жадаю табе, сыноч, — потым прыгледзеўся, — не, хутчэй, унучак, вецці культуру та, каб яна ў раёне не ў хвасце плялася, а наперадзе ішла, бо культура — гэта ж душа, гэта самае галоўнае...» І не дагаварыў, зажаліся. Сентыментальным стаў пажылы майстар. На свой прывычны філасофска-грамадны настрой яго дапамог вярнуцца драўляны люд — справа жыцця.

НЕХТА ЎСПОМНІЦЬ...

І ўжо ў музеі цяпер знаходзіцца вялікая папка з рознымі грамаматамі і падзячальнымі лістамі. Сярод іншых узагадору на пасачным месцы прымацаваны Дыплом, які сведчыць аб спецыяльнай прэміі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь дзеячак культуры і мастацтва «За духоўнае адраджэнне» ў намінацыі «Народная творчасць», якую атрымаў Мікалай Тарасюк у 2002 годзе. Праз год ён быў удастоены звання «Народны майстар Беларусі».

СУМ МАЙСТРА

У калектывнай гаспадарцы Мікалай Тарасюк прапрацаваў мала. Аднойчы прастудзіўся на калгаснай сенажаці і прахараў доўгіх 16 гадоў, атрымаў інваліднасць. «Які я ўжо работнік быў, хворы!» — распавядае майстар. Жонка часта на працу ў калгас ішла, а мяне з дзецімаў пакаіла». Адсюль і малая пенсія. Але тая хвароба, ранняя немач рэзультат ілімі імя майстра, а ўжо новая праца, якая стала захваленнем, і даць, і вычыліла канчаткова ад хваробы. Яшчэ ў дзяцінстве малы Хвалія ляліў з гліны конікаў, птушак, розных звярцоў. Ды ніхто не звяртаў увагі на такія забавы. «Маці, бывала, выкіне з хаты гліняныя цацкі, дождж іх разаміць, пашкодзіць, а я пачу, — расказвае дзядуля Мікалай. — Потым, як нарадзіліся дзеці, выразаў ім цацкі з дрэва, тады ж не было, як цяпер у магазінах. Але і сам лічыў гэта не болей, чым забавай». Пазней, калі вымушана заставаўся дома на гаспадарствы, магчыма, каб учыць ад сумных думак і разважанняў, бо па натуре жа ён чалавек рухавы і аптымістычны, даваў рукам, а заадно і душы работу. Так сталі нараджацца пад нажом і сякерай першыя фігуркі і сюжэты. Ён і кажа, што спярша сваю работу старанна абдумвае, спачатку ствараецца яе назва, што стаўновіцца падлісам, а потым рудзі слоўныя выражэнні. Яшчэ, паводле слоў высковага разьбярца, майстар стаць дапамагалі бяссонніца з чароўнай хваробы, бяссонніца таць чужы чалавек і дагтуль: «Я як спаць лягу ў 9-10 гадзін, то ў два ночы ўжо на нагах. У лечы палю, нешта вару сабе ці скаціне і пры гэтым габлюю, выражаю». І праўда, на стале, на халадзільніку ў круці ляжаць напалову зробленыя драўляныя фігуркі.

Мікалай Васільевіч у сваёй кватэры ў Пружане.

Там жа шкадавання роднай зямлі, якая застаецца без свайго праціўніка-селяніна — адна з асноўных у творчасці майстра. Свае работы ён звычайна падлісае асабіста, а ў творчасці выкарыстоўвае ўплыў і навучны мастацтва. Ён і спраўдзіў нідзе не вучыўся, і ў творах сваіх, якія часта мае калектывны характар, адлюстравана нейкую старонку жыцця, шмат разоў пачытаную, а жонка і перажытую. Вясяліня і сумныя героі Тарасока жывуць цяпер у многіх музееў краіны, і ён і ўзаемажы. А той драўляны люд, што застаўся на радзіме, паводле вызначэння стваральніка, «спраўна праце, не бунтуецца». За парадкам у хатцы-музеі сёчасны Маруся — драўляная нявеста. Гэта, бадай, адзіная работа, дзе герой прадстаўлены ў адзіночным ілімі і выкананы ў рост чалавек. З гэтай нявестай у майстра асаблівыя адносіны. Мікалай Васільевіч у сваім музеі заўжды выступае экскурсаводам. І яго Маруся — заўвядзена нагода, каб паказаць артыстызм, якім прырода шодра надзяляе селяніна. Ён ня змяненна хапае драўляную прыгажуню пад руку і тапчыць з ёй пад уважлівым акаментаваннем. Пры гэтым усміхаючыся, расказвае: «Часам яна мне і на нагу наступіць, калі тапчу. Я яе трохі шліфую, яна не адбываецца, не крыўдзіць, не плача вельмі. Я яе пацалю і энду тапчу», а потым дадае: «Зрабіў гэту драўляную нявесту, бо жыў адзіноч, і сябе, няма да каго і загаварыць, бывае».

Спраўдзіў, Тарасюк апошні жыхар вёскі Стойлы. Два гады таму памерла жонка Надзея Васільевіч, з якой пражылі 53 гады. А пера-

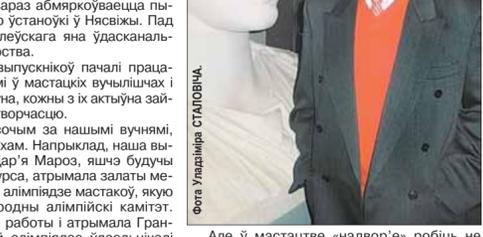
Там жа шкадавання роднай зямлі, якая застаецца без свайго праціўніка-селяніна — адна з асноўных у творчасці майстра. Свае работы ён звычайна падлісае асабіста, а ў творчасці выкарыстоўвае ўплыў і навучны мастацтва. Ён і спраўдзіў нідзе не вучыўся, і ў творах сваіх, якія часта мае калектывны характар, адлюстравана нейкую старонку жыцця, шмат разоў пачытаную, а жонка і перажытую. Вясяліня і сумныя героі Тарасока жывуць цяпер у многіх музееў краіны, і ён і ўзаемажы. А той драўляны люд, што застаўся на радзіме, паводле вызначэння стваральніка, «спраўна праце, не бунтуецца». За парадкам у хатцы-музеі сёчасны Маруся — драўляная нявеста. Гэта, бадай, адзіная работа, дзе герой прадстаўлены ў адзіночным ілімі і выкананы ў рост чалавек. З гэтай нявестай у майстра асаблівыя адносіны. Мікалай Васільевіч у сваім музеі заўжды выступае экскурсаводам. І яго Маруся — заўвядзена нагода, каб паказаць артыстызм, якім прырода шодра надзяляе селяніна. Ён ня змяненна хапае драўляную прыгажуню пад руку і тапчыць з ёй пад уважлівым акаментаваннем. Пры гэтым усміхаючыся, расказвае: «Часам яна мне і на нагу наступіць, калі тапчу. Я яе трохі шліфую, яна не адбываецца, не крыўдзіць, не плача вельмі. Я яе пацалю і энду тапчу», а потым дадае: «Зрабіў гэту драўляную нявесту, бо жыў адзіноч, і сябе, няма да каго і загаварыць, бывае».

Таленты і прыхільнікі

ФАКУЛЬТЭТ ЭКРАННЫХ МАСТАЦТВАЎ (БЕЛАРУСКІ ВГК!) У ХУТКІМ ЧАСЕ БУДЗЕ АДКРЫТЫ Ў БЕЛАРУСКАЙ АКАДЭМІІ МАСТАЦТВАЎ

Аб запатрабаванасці талентаў у сучасным грамадстве мы гутарылі з рэктарам Беларускай акадэміі мастацтваў, прафесарам Рычардам СМОЛІСКІМ. Запатрабаванасць у таленавітых творах заўсёды была, і будзе. Не сёння сказана: не хлєбам адзіным жыве чалавек, — падкрэслівае Рычард Балеславіч. — Кожная эпоха прад'яўляе да мастацтва свае патрабаванні. На Беларусі зараз вельмі цікавы час. Мы ўмацоўваем маладую беларускую дзяржаву. Гонар і моц краіны ўвасабляюць не толькі мастацтва, адукацыя, а таксама «Беларусь», інашы брэндывая прадукцыя, але і наш духоўны скляднік — мастацтва.

А які красамоўны факт: 12 лістапада 1945 года, калі Беларусь яшчэ не аправілася ад вайны, адкрылася новая вышэйшая навукальная ўстанова — творчая. Першы ў гісторыі краіны тэатральны інстытут! Іх было 28, першы студэнтат. Прыемна, што некаторыя з іх працуюць да гэтага дня — як прафесар кафедры гісторыі і тэорыі мастацтва Эльвіра Пятроўна Герасімовіч. Яна, дарчы, на працягу 16 гадоў кірвала нашым інстытутам. А студэнці білет № 1 быў у Аляксандра Іванавіча Бутакова — ён выкладае ва ўніверсітэце культуры і мастацтваў, нягледзячы на паважаны ўзрост! Многія ведаюць і нашага «беларускага Левітана» Ілью Львовіча Кургана, ён таксама выкладае ў Акадэміі.

Але ў мастацтве «надвор'е» робіць не колькасць, а якасць. У нас ёсць адпаведныя формы адбору талентаў, актыўна шукаем іх па ўсёй краіне.

Як бычы, сувязь пакаленняў існуе не толькі метафарычна, але і сама прама. Бо побач працуюць людзі, якія закладвалі першыя цапкіны ў муры сённяшняга Акадэміі мастацтваў.

Пасля вялікага перапынку мы набралі курс рожысёраў анімацыйнага кіно. — Рычард Балеславіч, а выкалькі запатрабаваны, напрыклад, на выкананні мастацтва фактэнтаў? Наша газета неаднаразова ўзімала пытанне на conto таго, што выпускнік атрымлівае дыплом і накіроўваецца... «ў нікуды».

Спраўдзіў, пэўны час размеркаваны на мастацкім факультэце было досыць умоўна, выпускнікі ішлі на «вольныя хлєбы» пад дах Беларускага саюза мастакоў (БСМ). У мінудлы годзе, дзякуючы ініцыятыве міністра культуры Уладзіміра Мацвейчука, пры падтрымцы віцэ-прэм'ера Аляксандра Косіна быў прыняты рашэнне, згодна з якім выпускнікі ў адпаведнасці з заканадаўствам павінны мець перавагу працоўнае месца. Цікава дэталі: на 18 выпускнікоў мастацтвага факультэта сёлета паступіла ажно 39 заявак!

Самы таленавіты размеркаваны ў БСМ (Мінкутву) выдзеліла мэтавыя сродкі пад нашых вядзючцаў, некалькі чалавек пайшлі навушча ў Акадэмію майстэраў і дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва, а таксама нядоўна створаны факультэт перапад-

прыклад, скульптар Ганна Балуха зрабіла выдатную дыпломную работу — помнік Уршўлі Радзіліў, зараз абмяркоўваецца пытанне адносна яго ўстаноўкі ў Нясвіжы. Пад кіраўніцтвам Гумілеўскага яна ўдаканьляе сваё майстэрства.

— Гэта ўсё зразумела нават на ўзроўні разважанага сэнсу. Але, на жаль, чыноўнікі ў Міністэрства адукацыі да гэтага ставяцца пабуджальна, абьявляе. На мае аргументы адказваюць: нам патрэбны таленавітыя мастацы, а таленавітыя матэматыкі хіба не патрэбны? — Рычард Балеславіч, вы таксама выпускнік акадэміі? — Так! Я скончыў тэатральна-мастацкі інстытут (была назва) па спецыяльнасці «тэатразнаўства». Больш аж чатыры дзесяцігоддзі звязаны з alma-mater — гэта спраўдзі мой другі дом.

Таццяна ПАДАЛЯК.

ГАРЭЛКА Ў ШКАРПЭТКАХ,

Або Дзве гадзіны ў цягніку Шчорс—Гомель

Прямая жанчына схілялася нада мной у цягніку, які ішоў з Украіны, і запыталася, зазірнуўшы ў вочы: «Гарэлка дапаможае праездзі?» Так нечакана пачалося маё знаёмства з Надзеяй. А можа, Берай ці Любай. Мне цікава было даведацца пра рызковыя бізнес, якім займаюцца многія нашы суседзі з Чарнігаўшчыны, і таму дамовілася, што тутарка наша будзе ананімная. Але ж шлях да Гомеля быў доўгім, і мы паспелі абмеркаваць калі не ўсё, дык многае. Мая суразмоўца аказалася 52-гадовай хыжаркай Гарадні — райцэнтры, бліжэйшага да беларуска-украінскай мяжы. Яна мае вышэйшую эканамічную адукацыю і хворга сына. Беларускія законы, якія не дазваляюць увоз больш чым двух літраў алкаголю на чалавека, па-рушае не першы раз.

— З перабудовы ў канцы 80-х усё пачалося... Чаго мы тады голілі ні вазілі ў Беларусь...

Я адразу ўгадала бліскучы сервіс, які купіла ў пачатку 90-х на праспекце Краўчука. Так у гонар першага прэзідэнта Украіны, у народзе прызвалі адну з гомельскіх вуліц ад вакзала да базара. Потым, калі выбралі новага кіраўніка дзяржавы, яе перайменавалі — у праспект Кучмы. З абодвух бакоў адзін да аднаго стаялі гандляры пераважна з Чарнігаўскай вобласці. Перад імі былі раскладзены на скрынях або высушваліся з вялізных кілячэтых сумак кавалкі сала ўперамешку з блянінай, хімічнымі рэчывамі і цукеркамі. У тых гады падобным чынам зараблялі на жыццё і многія беларусы, якія вазілі ў Расію, напрыклад, малочныя прадукты.

— Сёння ў нас куды менш на роду займаецца «чаючным» промыслам. Зразумела, і законы сталі больш жорсткія, і білеты даражэйшыя, і грошы, накопленыя ў тых гады, укладзены ў іншы бізнес. Ды і проста цяжка вольна так матацца «туды-сюды». Цяпер я адна езджу. Калі раў на тыдзень, а калі і тры, — кажа Надзея. — Колькі разоў бывала, што высаджалі, страчвала па 250 долараў — увесь тавар за адзін раіс... Я ж разумее — у мянік пайсць свае справа, а ў нас — свая. Але ж хоча рызыка і вялікая, выгада перавозчыка менавіта алкаголю. На гэтым самым вялікі прыбытак, жывыя грошы. А ўвогуле больш цяжка — сталіся. Раней вельмі спакойна ўспрымала кожны пераезд праз мяжу, а цяпер — усё даражэй.

Далей наша тутарка ішла па схеме дзіцячага вершыка: «А ў нас у кватэры газ, а ў вас?». Надзея параўноўвала — родную Украіну і суседнюю Беларусь. У райцэнтры,

Фота Петра ФІЛІНА

дзе яна жыве, раней быў вялікі радзёзавод і некалькі дробных прадпрыемстваў. Сёння амаль усе яны — банкруты. Жанчына прадала да 2000 года, потым скарацілі — як усё. З таго часу «на зусім вольных хлябах». Расказвае, што хыжары горада ў асноўным займаюцца гандлем. Засталіся дробныя прадпрыемствы, на якіх вялікіх грошай не заробіш. Пытаюся, якая афіцыйная зароботная плата лічыцца вялікай?

— 1000 грыўчын, гэта — 200 долараў. А апошнім часам цэны ўвогуле папаўлі ўверх, што зробіш — усветны крызіс. Мясныя прадукты амаль у два разы падняліся ў цэне, хлеб на трэць. Мы ж лезем у Еўропу, а ў саміх кішкі тонкія. Ніхто ж не спытае — а што нам, простым смартоным, з гэтага? Дурдом наш нам вельмі надкучыў.

Кожны прыстаюваецца, як можа. Вос і да ўсяго, што стала вынікам «памранцавай» рэвалюцыі, людзі прывычаліся. Многія хыжары Украіны прыстасаваліся лявіць рыбу ў каламутнай вадзе. Большасць разліваець толькі на свае сілы. І кожны крочыць шляхам, паралельным дзяржаве, таму што яе курс не зразумелы нікому.

— Ніхто мяне не спытае, ці цяжка мне, ніхто не дапаможа — толькі на себе і магу спадзявацца. Нікога не хвалюе і тое, які чынам я сыну на лекі магу заробіць, — гаворыць Надзея. — Я вазіла трыкатаж з Бразыі. Ездзеш па Беларусі, глядзіш за акна, паўсюль па-радак. Такія прыгажосці! А ў нас на палях бур'яны, малады лес парос. Вашы палеткі з нашымі не параўдакі.

Тут і я прыгадала, як заплакаў мой родны дзядзька, калі пасля доўгага расстання з малой радзімай, Чарнігаўшчынай, пабачыў на былых жалгасных узгоджз бязокі ў чалавечы рост. Чые гэта палі? Мая суразмоўца гаворыць, што калгасы ва Украіне яшчэ засталіся, але ў асноўным дробныя. Есць і фермерскія гаспадаркі.

— Раней, гадоў пяць таму, як далі магчымасць, усё павальна падалі купляць зямлю. Набралі — хто колькі змог. Аднак што з ёй рабіць, чым апрацоўваць? Трэба тэхніка, угнаенні. Крэдыты — кабальныя, дапамогі ад дзяржавы няма. Аджлілі ў людзей ахову.

Магчыма, яно так і ёсць, аднак тое, што зямля застаецца багачам асобных хыжароў Украіны, стала зразумела, калі мы ехалі па хаджого — субпадрыхткі. З тых грошай, якія выплачваюць яму, адсцёгае сваіму найміту. Цяпер

ПРОЕКТНАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ ОБЪЕКТА ДОЛЕВОГО СТРОИТЕЛЬСТВА

многоквартирного жилого дома по улице Волгоградской, 64 (крупнопанельный односекционный 10-этажный 40-квартирный жилой дом)

Совместное общество с ограниченной ответственностью «БЕЛИНТЕ-РОБА» информирует физических и юридических лиц о создании объекта долевого строительства.

Информация о Застройщике. ЗАСТРОЙЩИК (Заказчик) – ООО «БЕЛИНТЕ-РОБА». Зарегистрировано решением Минского городского исполнительного комитета от 31 марта 2004 года № 653 в Едином государственном регистре юридических и индивидуальных предпринимателей за № 190527399.

Адрес Застройщика: 220103, г. Минск, ул. Калиновского, 77а, ком. 304, телефон/факс: 281 41 15, 281 21 98. Режим работы: понедельник – пятница: с 8.30 до 17.30, выходные дни: суббота, воскресенье, обед: 13.30 – 14.30.

В течение предыдущих трех лет организацией строительство не осуществлялось.

Информация о проекте. Цель строительства – исполнение инвестиционного проекта по договору о реализации права проектирования и строительства объекта «Многоквартирного жилого дома по ул. Волгоградской, 64 в г. Минске» от 27 августа 2008 г. с Минским городским исполнительным комитетом.

Объект долевого строительства – многоквартирный 10-этажный крупнопанельный жилой дом (односекционный 40-квартирный жилой дом, не относящийся к домам повышенной комфортности) серии М111-90.БС40, с подвалом, техническими помещениями, чердаком, высота жилых этажей – 2,6 метра. Фундаменты – ленточные сплошные из сборных железобетонных плит серии Б1.012.-1-1-99 и бетонных блоков серии Б1.016.1-1. Категория комфортности по шуму – «В». Потолки – железобетонные панели. Стены и перегородки – железобетонные панели, а также из кирпича и ячеистых блоков. Полы – подготовка без покрытия (железобетонная стяжка). Вентиляция жилых помещений – естественная. Отопление, электричество, водоснабжение, канализация, газ – городские сети с индивидуальными приборами учета.

Расположен в Первомайском районе в г. Минске на пересечении ул. Волгоградская – ул. Кнорина. Характеристики прилегающей территории: юг – ул. Волгоградская и среднеэтажная жилая застройка; запад, север – проектируемая многоквартирная жилая застройка; восток – ул. Кнорина и индивидуальная жилая застройка.

Секция оснащена лифтом грузоподъемностью 400 кг и мусоропроводом. Наружная отделка – покраска красками. На цоколе и фасадах нежилой части здания – цокольные панели с атмосферостойчивой отделкой под покраску.

Общая площадь здания – 3099,16 кв. м. Жилая часть общей площадью квартир – 2796,73 кв. м, стоимостью в базисных ценах 1991 г. – 1710,702 тыс. руб. располагается с 1 (первого) этажа.

Всего квартир – 40 (сорок) квартир. Согласно Указа Президента Республики Беларусь от 31 января 2008 года № 55, для привлечения физических лиц к строительству по договорам создания объекта долевого строительства предлагается 10 (десять) квартир по стоимости затрат на строительство по состоянию на 02.09.2008 г. – двухкомнатные – максимальной общей площадью 58,27 кв. м стоимостью 1 300 000 (четыре миллиона триста тысяч) белорусских рублей за 1 кв. м – восемь квартир; – трехкомнатные – максимальной общей площадью 82,66 кв. м стоимостью 4 300 000 (четыре миллиона триста тысяч) белорусских рублей за 1 кв. м – двенадцать квартир.

Отделка квартир не выполняется. Все квартиры – имеют летние помещения (поджили).

В жилых помещениях, расположенных со стороны лицевых фасадов со стороны улицы Волгоградская, оконные блоки приняты шумо-защитной конструкции.

Межквартирные лестничные клетки, лестницы, лифты, лифтовые и иные шахты, коридоры, крыши, технические помещения и подвалы, другие места общего пользования, несущие, ограждающие несущие конструкции, механическое, электрическое, санитарно-техническое и иное оборудование, находящееся за пределами или внутри жилых и (или) нежилых помещений, элементы озеленения и благоустройства, а также иные объекты недвижимости, служащие целевому использованию здания, поступают в общую собственность дольщиков.

Элементы благоустройства: - на цоколе и фасадах нежилой части здания – атмосферостойчивая отделка под покраску; - на фасадах – освещение (подсветка) фасадов, выходящих на улицы Волгоградская и Кнорина; - благоустройство включает дворовую территорию с расположением детской, беговой и хозяйственной площадок; озеленение территории, предусмотрено устройство тротуаров, дорожек; - автостоянка на 25 машиномест.

Вышеприведенные характеристики подтверждены решением РУП «БЕЛГОСЭКСПЕРТИЗА МИНСТРОЙАРХИТЕКТУРЫ» от 30.05.2008 года № 0375-8-2008.

Застройщиком получены: - акт о выборе места размещения земельного участка на 0,25 га, утвержденного 28 июня 2008 года Председателем Минского городского исполнительного комитета; - разрешение на строительство Минского городского исполнительного комитета от 11 июля 2008 года № 1508 (I); - свидетельства (удостоверения) о государственной регистрации создания земельного участка и возникновения права постоянного пользования на него от 18 августа 2005 г. № 500/306-421; - свидетельства (удостоверения) о государственной регистрации создания земельного участка и возникновения права временного пользования на него от 28 апреля 2008 г. № 500/986-60; - проектно-сметная документация, прошедшая в установленном порядке государственную экспертизу, заключение РУП «БЕЛГОСЭКСПЕРТИЗА МИНСТРОЙАРХИТЕКТУРЫ» от 29.08.2008 года № 0827-8-2008;

- государственная экологическая экспертиза объекта проведена в составе проекта «Строительство многоквартирного жилого дома повышенной комфортности по ул. Волгоградская, 64 в г. Минске» Минприворы РБ – заключение от 07.08.2008 г. № 02-11/516; - договор строительного подряда № 136 от 02.05.2008 г. с ОАО «МАПИД»; - выданное органом государственного строительного надзора разрешение на организацию строительства монтажных работ от 07.08.2008 г. № 2-206Ж-029/08.

Срок окончания строительства – 1 (первый) квартал 2009 года.

На слуху

У валютчыкаў канфіскавалі болей за 15 мільёнаў рублёў

У Бабруйску правялі рэйд супраць парушальнікаў парадку ў валютных аперацыях. 4 лістапада на Бабруйскім рынку супрацоўнікі аддзела па барацьбе з карупцыяй і эканамічнымі злачынствамі УУС горада затрымалі за незаконны абмен валют 43-гадовага мужчыну, які нідзе афіцыйна не працуе. У яго канфіскавалі больш за 6 тысяч долараў.

На наступны дзень, 5 лістапада, на Цэнтральным рынку Бабруйска пры падобных абставінах затрымалі 52-гадовага індывідуальнага прадпрымальніка, у якога канфіскавалі 5 тысяч расійскіх рублёў і больш за 2,2 мільёна беларускіх. Калі віна затрыманых будзе даказана, іх чакан значны штраф. Ім таксама дзевяццацца расстумачыць паходжанне грошай, якія яны мелі пры сабе. Мянляў, якія займаюцца незаконным валютным аперацыямі, вядома чаканяцца. Меней чым мільярд таму праваахоўнікі затрымалі на Бабруйскім рынку двух валютчыкаў, у якіх была канфіскавана буйная сума грошай.

Алена КАЗЛОВА.

ШКІЛЕТ НА ДРЭВЕ

Яшчэ ў ліпені 2007 года прапаў хыжар в. Лоціца Маларыцкага раёна і вольна сёлета 7 лістапада ў лесе, які знаходзіцца за тры кіламетры ад в. Дворышча, на дрэве знайшлі шкілет чалавека.

У пятні быў прапаўшы з в. Лоціца.

КАНТРАБАНДНЫЯ ПЕТАРДЫ

У двары хыжара Івацэвіцкага раёна стаяў ЗІЛ-130. Кобрынскія аперацыйнікі і памежнікі Брэсцкага пагранічнага заірунлі ў тую аўтамашыну, а там – 250 скрынак з піратэхнічнымі вырабамі.

Тавар пацягнулі на 132 млн рублёў і суд яго, напэўна, канфіскаваў, бо дакументаў на петарды не было. Ці ўспыхнуць яны ў Навагодную ноч?

Сымон СІВІСТУНОВІЧ.

СПЕЦІЯЛІЗАВАЎСЯ НА ГЭМ?..

Крыху больш як за год 34-гадовы пінчанчэ змог «прыхватавацца» 4,2 тоны гаруча-эмазачных матэрыялаў.

Падароны працаваў вадзіцелем аднаго з адкрытых акцыянерных таварыстваў, а мабыць, у якасці «падпрацоўкі» са снежня пазамінулага па студзень мінулага года «пад-

затарваўся» ГЭМ. Паводле папярэдняй інфармацыі, вадзіцелю ўдалося прывесці гаруча-эмазачных матэрыялаў на агўльную суму 16 мільёнаў 800 тысяч рублёў.

Дзімітрый СТАНКОВІЧ.

ЗА ПРЫЛАЙКАМ — «ВАРОНЫ»

То ў іх зладзеі ўкрасці могуць усё, што ўдабаюць. Так, на рынку «Давыдаўскі» безваротна ўлятучыліся з аднаго ралета дзіцячы камбізон, а з другога — джынсы. Злавлілі «варону» і ў магазіне «Святлана», што знаходзіцца ў павільёне Цэнтральнага рынку Гомеля, і ў магазіне «Авоська» абласнога цэнтры. Нехта са зладзеяў так злучыўся, што стаў гаспадаром адпаведна 494 і 485 тысяч рублёў.

ПРАС ЯК АТРЫБУТ «КАХАННЯ»

Прымяніў 52-гадовы гамяльчанін у дачыненні да сваёй сужыцелькі. Ён з вялікім стараннем і настойлівасцю «гладзіў» ім сцігны і гадзіцы беднай жанчыны так, што яна атрымала алёкі трызір і чацвёртай ступені. А яшчэ, каб яна не сумнявалася ў яго моцным каханні, асінуў гузакамі яе твар, шыю і грудзі. Узбуджана крымінальная справа.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА на право заключения договора аренды земельного участка для размещения объекта строительства

Аукцион состоится 12 декабря 2008 г. в 15.00 по ул. Первомайской, 62, к. 106 в г. Могилеве. Организатор аукциона: фонд «Могилевоблимущество», 212030, г. Могилев, ул. Первомайская, 62, тел.: (8 0222) 311216, 311185, 229022. Продавец права заключения договора аренды: Могилевский районный исполнительный комитет, г. Могилев, ул. Челюскинцев, 63а, 212003, г. Могилев, тел.: (80222) 252210.

Заявления принимаются ежедневно в рабочие дни с 8.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 по адресу: г. Могилев, ул. Первомайская, 62, к. 104. Последний день подачи заявлений с прилагаемыми к ним документами 8 декабря 2008 г. до 17.00. Заключительная регистрация участников аукциона 12 декабря 2008 г. с 14.00 до 14.50. С земельным участком и землеустроительным делом по его формированию можно ознакомиться до 8 декабря 2008 г. ежедневно в рабочие дни.

№ лота	Целевое назначение, адрес, кадастровый номер земельного участка	Площадь земельного участка, га	Срок аренды земельного участка, лет	Начальная цена продажи права аренды, тыс. руб.	Сумма задатка, тыс. руб.	Расходы, связанные с формированием земельного участка, тыс. руб.
1.	Земельный участок под строительство транспортно-логистического центра, расположенный по адресу: Могилевская область, Могилевский район, район д. Польковичи-2; кадастровый номер: 724400000001001003	98,8513	50	3 557 091,62	355 000,0	672,430

Условия для победителя аукциона: внесение платы за право заключения договора аренды земельного участка; получение в установленном порядке разрешения на проведение проектно-исследовательских работ и разработки строительного проекта на строительство объекта в срок, не превышающий двух лет; осуществление строительства объекта в сроки, определенные проектно-сметной документацией; возмещение: расходов, связанных с проведением аукциона (публикации извещений о проведении настоящего аукциона) и формированием земельного участка, в том числе с государственной регистрацией в отношении изменения существующего и создания вновь образованного участка;

убытков в сумме 206 837,68 тысяч рублей, причиненных сельскохозяйственному производственному кооперативу «Польковичи» изъятием земельного участка; потерь сельскохозяйственного производства в сумме 7 059 234,49 тысяч рублей, вызванных изъятием 96,18 гектара сельскохозяйственного земель для использования в целях, не связанных с ведением сельскохозяйственного производства, путем перечисления их на транзитный счет инспекции по налогам и сборам по месту постановки на учет на раздел 52, подраздел 01, код платежа 05201.

Подъезд к участку будет производиться по автодороге Могилев-Шклово, а также по железной дороге в направлении Могилев-Орша. Почва на участке в основном дерново-подзолистые суглинистые. Земельный участок имеет ограничения в использовании, в связи с прохождением по участку линии электропередачи мощностью 10 кВ и трассы газопровода высокого давления.

Для участия в аукционе не позднее 8 декабря 2008 г. в фонд «Могилевоблимущество» подается: заявление на участие в аукционе с указанием кадастрового номера и адреса земельного участка, который предполагается получить в аренду по результатам аукциона;

заяверная банковом копии платежного поручения о внесении суммы задатка на расчетный счет № 3642900001315 в филиале № 700 – Могилевское областное управление ОАО «СБ «Беларусбанк», код 536, УНП 700052050 фонда «Могилевоблимущество»; индивидуальным предпринимателем – копия свидетельства о государственной регистрации индивидуального предпринимателя без нотариального засвидетельствования; представителем индивидуального предпринимателя – нотариально удостоверенная доверенность; представителем или уполномоченным должностным лицом юридического лица Республики Беларусь – доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, копии устава и свидетельства о государственной регистрации юридического лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юридического лица; представителем или уполномоченным должностным лицом инос-

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПОВТОРНОМ ОТКРЫТОМ АУКЦИОНЕ

по продаже объектов республиканской собственности и на право заключения договора аренды земельного участка для обслуживания недвижимого имущества с установлением начальной цены продажи недвижимого имущества, равной одной базовой величине, определенной законодательством

Не завершенные строительством объекты					
Наименование предмета аукциона	Здание блока цехов и право заключения договора аренды земельного участка	Здание инженерного корпуса и право заключения договора аренды земельного участка	Здание бытового корпуса со столовой и право заключения договора аренды земельного участка	Здание центральной заводской лаборатории и право заключения договора аренды земельного участка	Железнодорожный подъездный путь и право заключения договора аренды земельного участка
Местонахождение недвижимого имущества	Брестская обл., г. Дрогичин, ул. Ленина, 204				
Продавец недвижимого имущества	РУПП «Эксон-Глюкоза», г. Дрогичин, ул. Ленина, 204, тел. 01644 2 10 25				
Сведения о предмете аукциона	Здание блока цехов – степень готовности 55%. Земельный участок площадью 3,5915 га, срок аренды – 99 лет	Здание инженерного корпуса – степень готовности 55%. Земельный участок площадью 1,1671 га, срок аренды – 99 лет	Здание бытового корпуса со столовой – степень готовности – 55%. Земельный участок площадью 1,0089 га, срок аренды – 99 лет	Здание центральной заводской лаборатории – степень готовности 50%. Земельный участок площадью 0,9081 га, срок аренды – 99 лет	Ж/Д подъездный путь – длина 2,1 км, ширина – 1,51 м. Земельный участок площадью 2,5513 га, ограничения в охраняемых зонах линий электропередач, трубопроводов и иных инженерных сооружений, срок аренды – 99 лет
Условия аукциона	- использование объекта для осуществления предпринимательской деятельности; -создание и регистрация на территории Дрогичинского района юридического лица; -создание не менее 20 новых рабочих мест в 2009 году; - при организации производства, требующего соблюдения санитарной зоны, обеспечение выноса действующих складов РУПП «Эксон-Глюкоза» и РУП «Эксон» за пределы производства; -запрещение покупателю продажи, иного отчуждения объекта до выполнения им условий договора купли-продажи				
Начальная цена предмета аукциона, руб.	164 121 660*	53 356 880*	46 129 120*	41 953 350*	87 015 037*
Сумма задатка, руб.	16 412 000	5 335 000	4 612 000	4 195 000	8 701 000
Реквизиты счета для перечисления задатка	р/с 3642202530011 ГФ по Брестской области ОАО «Белинвэстбанк», код банка 823, получатель платежа – фонд «Брестоблимуущество», УНП 200020538				
Организатор аукциона	Фонд «Брестоблимуущество», г. Брест, ул. Ленина, 11, тел.: 0162 20 87 85, 23 44 06, 23 12 63 www.brest-region.by				

* определена как сумма начальной цены продажи недвижимого имущества, равной одной базовой величине, определенной законодательством, и начальной цены продажи права заключения договора аренды земельного участка. В случае изменения на дату проведения аукциона размера базовой величины начальная цена предмета аукциона корректируется с учетом изменения размера базовой величины.

Аукцион состоится 28 ноября 2008 года в 11.00 по адресу: г. Брест, ул. Ленина, 11, каб. 524 (здание облисполкома).

Заявления на участие в аукционе с необходимыми документами принимаются по адресу: г. Брест, ул. Ленина, 11, каб. 405, 404, фонд «Брестоблимуущество» с 8.30 до 13.00 и с 14.00 до 17.30 по рабочим дням по 27 ноября 2008 года включительно.

Карэспандэнт атрымаў заданне...

ДАВЕДАЦЦА, ЧЫМ ЖЫВУЦЬ СТАРАВЕРЫ Ў XXI СТАГОДДЗІ

Кублішчынская Свята-Троіцкая стараверская царква тройчы гарэла, двойчы была абрадавана. Так яна выглядае сёння.

Кожны раз, калі еду дадому ці вяртаюся ў Мінск, абавязкова праязджаю ля вёскі пад назвай Кублішчына. І заўсёды погляд спыняецца на жоўтым будынку, які аздабляе купал з васьміканцовай крыхай — храм, у якім моляцца стараверы, выдатна бачны з дарогі. Але ніколі не ставала часу ці хутчэй, нагоды, каб там пабыць. Зважана па тэлефоне з духоўным настаўнікам стараверскай абшчыны Пятром Дзяменцевым, які павадыць, што краяз у суботу ў першай палаве дня ў храме будзе праходзіць служба.

У гадзін дзесяць на ўездзе ў вёску мяне сустраў шэры кот, які сядзеў на паваленым дрэве і не дачуваў паўзання чужака. Мне чамусьці захацелася сфатаграфавар гэтага шэра каміка. Але як толькі мільганула ўспышка, ката як ветрам здзьмула. Відаць, не даспадобы яму прыйшла мая ідэя зрабіць яго фотасесію, ці ён, як і прадкі яго гаспадароў, не прымае дасягненняў цывілізацыі?..

Прыкладна з такімі думкамі я паехала далей па вузкім, але асфальтаванай дарозе ў пошуках часовага прытулку для свайго «жалезнага каня». Як на злосьць, ні ў адным двары не было людзей. Я нават адразу разгубілася: дзе ўсе падзеліліся? Але раптам у акне зялёнага драўлянага дома прамільгнула постаць. Я пагарнула ў дзверы. Спрыг — гаспадар дома — адразу ж згадзіўся панягледзець за веласіпедам.

— Калі прыйдзеце за ім? — спытаў.
— Праз гадзіну-дзве, думаю, — пачінула я плянчама.
— Што, грахоў шмат?
— Ды не, журналіст, я з прыхаджанымі пагаварыць хацела б, даведацца, чым яны жывуць...
— Вы б на Троіцу лепш прыехалі, па вялікіх святах тут столькі людзей, што ў храме не змяшчаюцца нават. З Латвіі, Літвы праязджаюць паманць сваіх родных.
— Праз дзве хвіліны я ўжо была на парозе храма, з якога даносілася царкоўнаславянская мова. У цёмным калідоры навомацак знайшла халодную ручку масліных дзвярэй. У невялікім памішанні было чалавек 30, не болей. З правага боку ад бабугі ў квяцістых вялікіх хустках вельмі энергічна думалі палцамі хрысціўся мужчына, пасля чаго кляў дзве рукі на «пад-ручнік» (падшучка), які ляжаў пе-

раді ім на лаўцы і рабіў змянныя паклоны.
Я разлічвала застацца незаўважанай да канца службы, але не тут тое было. Спачатку нехта адзін прыкмеціў мяне. А пасля, як па ланцужковай рэакцыі, погляды, ціхуны і недарэўныя, пасыпаліся адзін за адным. Пётр Дзяменцев пазнаў мяне адразу.
— Праз хвілін дзесяць, калі скончылася служба, духоўны настаўнік прадставіў мяне прыхаджанам: «Прабачце, але я вымушаны буду вас пакінуць, бо мне трэба ехаць маладца за душу памерлай. А вы павярнуце з вернікамі, яны ўсё вам расказаць». І, калі папрасіце, нават падзяліцца рэцэптамі страў, якія гатуюць усе стараверы».

— Каб ведалі, што прыедзеце, пацаставалі б вас і «драконамі» (тоўстыя біліны з начынкай, якія гатуюць у рускай печы) і «бульбянікам» (піражкі з тоўчанай бульбы), — падохлоўвае бабугі.
— Абычна на нас вялікая, не дзе 350 двароў. У сценах храма збіраюцца людзі з Міёраў, Канахоў, Мілеяк, Смалеўцаў...
— А як дабіраецеся?

— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— Па-рознаму. Каго дзеці на машынах падвозяць, хто на кані ці веласіпедзе, але большасць пад расклад руку аўтобуса падстройваецца. Вось і зараз мы вымушаны вас пакінуць, бо аўтобус тут ходзіць нячаста. А пешшу не дайсі — ногі ўжо не тыя, што ў маладосці.
Развіталіся, перахрысціліся і пакінулі храм. Засталіся са мной толькі дзве мясцовыя верніцы, Марыя Пятроўна і Фаіна Карпаўна ды статушчык Кублішчынскай абшчыны Савелій Васільевіч.

83-гадовая Марыя Пятроўна ўжо сорок гадоў як жыве ў Кублішчыне, а наведвае храм і моляцца колькі сябе памятае. Фаіна Карпаўна ж пераехала ў Кублішчыну з Палацка, каб даглядаць хворую сястру.
— Людзі майго пакалення не могуць без веры, без малітвы. Вось, напрыклад, я сёння пайшла на службу ў царкву, а сястра, якая з-за дрэннага здароўя не можа наведваць храм, у гэты ж час расклад кнігі, расставіла абразы і моляцца разам з усімі вернікамі.
— А чым вы жывяце, акрамя малітвы?
— Малітва з намі і нашымі продкамі была заўсёды, без яе ніхто ні за яку справу не браўся. А жывём так, які і большасць вясковых людзей, працай. Не можам мы без яе. Трымаем курэй, свіней, кароў, маем агароды. Тыя ж бабугі, якіх ложаж прыкаваў хваробай, усё роўна не могуць ляжаць без справы, вядуць шкарэцкі, плітвую дыванкі...
— Раней адрэцывіць было, галад. А цяпер, дзякуй Богу, ні ў чым па-тэбры не маем. Аўтакрама два ра-

— А як сучасныя стараверы ставяцца да навінак тэхнічнага прагрэсу?
— Раней у лапцях хадзілі, электрычнасці не было, таму малітвы чыталі пры святле «капілак». Зараз шмат спакую падарыла цывільзацыя, не адмаўляемся і ад тэлевізараў, і ад лямпачак, мабільныя таксама амаль ва ўсіх старавераў, каму да васьмідзесяці, ёсць. Вышчу вунь не так даўно ў нас паставілі.
— А яны не ведалі ні пра мабільныя, ні пра аўтамабілі, здаецца, бядней жылі, але дружнай. І гарэлку даўней так не пілі, які цяпер. Бывала, збіраецца поўная хата гарэлкай, вясела, усё п'юць гарбаты, на сталы пыхкае залаты самавар. А сёння маладзіца, здаецца, без спіртных напой і вяселосці не уяўляюць. Атрымаюць зарплату і прапінваюць яе адразу, а пасля ходзіць пазычанка. Часта думаю, што са светам робіцца, куды ён коціцца?..
Спраўды, мудрыя і разважлівыя людзі старой веры... Тыя ж, хто ведае пра стараверую толькі з урокаў гісторыі, уяўляюць гэтых людзей абавязкова ў лапцях і з доўгімі бародамі, думаюць, што жывуць яны ў адмежаваных ад цывільзацыі вёсках. Лыкавых жа, якія цалкам адмаўляюцца ад любых праваў цывільзацыі і пра якіх пісаў у сваім «Таежым тупіку» Васіль Пяскоў, пераканалася, застацца ўсё менш і менш. Але старая вера, нягледзячы на розныя мірскія спакусы, жыве ў душах тых людзей, якіх я сустрапаю падчас службы. «Мы нарадзіліся стараверамі і памром стараверамі», — казалі яны.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

— А чаму дзетка тут не бачна?
— Дзеці таксама наведваюць храм. Але калі цёпла. Бо чатыры гадзіны ў мороз нават даросламу складана выстаяць. Не паліцца царква. Я вось сёння ўжо ў валёнках прыйшла.
— Веру ж перададзім ж дзеці, так і ўнучкам. У Міёрах дома вучаць школьнікаў чытаць і спяваць на царкоўнаславянскай мове. Дзеці вельмі хутка спохліваюць новую для іх мову.
— А ці чулі, што на мытні наўдана затрымалі людзей, якія перавозілі старажытныя абразы?

— Так, нашы абразы — для многіх каштоўнасць. Калекцыянеры і людзі, якія хочуць зрабіць шмат грошай, неаднаразова прасілі, каб ім іх прадалі. Але крыжы, кнігі і абразы — памяць, а памяць — святое, кошту не мае. Іх стараверы перадаюць з пакалення ў пакаленне, адзінока ахвяруюць храму.
— Двойчы абрадавалі храм. Забіралі абразы і прадавалі ў Мінску на вакзале. Зладзеў звалілі, але абразы не вярнулі. Цяпер паставілі сігналізацыю, двойчы крата на вокнах і дзвярах. Акрамя таго, у Кублішчыне бабка жыве, яна дрэнна бачыць. І вось у яе таксама калі колькі гадоў там укралі дарэгі абразы. Калі яна пайшла ў аўталаўку — зладзеі выбілі акно і залезлі ў хату.

Сёння Сонца Усход Заход Даўжыня дня Першая квадра. Месяц у сюзор'і Цяльца. Імяніны Пр. Алены, Анастасіі, Леаніда, Марка, Мацвея, Сцяпана. К. Ранаты, Вітольда, Конрада, Мацвея.

12 лістапада 1823 год — нарадзіўся Павел Міхайлавіч Шпілеўскі, вядомы беларускі этнограф, фалькларыст, пісьменнік, публіцыст. Вывучаў гісторыю, быт, вусную народную творчасць і мову беларусаў. Самымі значымі і найбольш поўнымі публікацыямі пра Беларусь былі серыя аtryтулкаў «Беларусы ў характэрных апісаннях і фантастычных яе казках» і «Падарожжа па Палессі і Беларускай краі». Яны прынёслі аўтару вядомасць як аднаму з першых даследчыкаў і папулярызатараў беларускай гісторыі і фальклору. Памёр у 1861 годзе.

1823 год — нарадзіўся Павел Міхайлавіч Шпілеўскі, вядомы беларускі этнограф, фалькларыст, пісьменнік, публіцыст. Вывучаў гісторыю, быт, вусную народную творчасць і мову беларусаў. Самымі значымі і найбольш поўнымі публікацыямі пра Беларусь былі серыя аtryтулкаў «Беларусы ў характэрных апісаннях і фантастычных яе казках» і «Падарожжа па Палессі і Беларускай краі». Яны прынёслі аўтару вядомасць як аднаму з першых даследчыкаў і папулярызатараў беларускай гісторыі і фальклору. Памёр у 1861 годзе.

1933 год — зроблены першы фотаздымак Лохнескай панчавы. Пошукі загадкавай жывёлы працягваюцца і да сённяшняга дня.

«Пра розум чалавека нашмат лягчэй меркаваць на яго пытаньні, чым на яго абдыска». Гастон дэ Левіс (1764—1830), французскі пісьменнік.

ПЯЛЁНКІ

Пялёнкі дзіцяці, тое, у чым ён будзе расці і развівацца на працягу першага года свайго жыцця, у народнай культуры параўноўвалі з тканінамі (палотнамі), якія выкарыстоўвалі ў час вясялення ці пахавальнага абраду, і таму гэта выклікала асабліва цікавасць да працэсу іх выбару і правільнага характару, хваробай, нядужд і інш.

У той час, калі нашы продкі сюды прыйшлі, у свеце панавалі такія хваробы, які халера і чума, таму людзі такім чынам перасяродваліся, вялі закрытыя лад жыцця.

— Скажыце, вы курыце? — Толькі пасля саксу... Увогуле, не куру.

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы. Газета адрукавана ў Рэспубліканскім ўнітарным прадпрыемстве «Выдавецтва Беларускага Дома Друку». Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў у год. Тыраж 32,333 Індэк 63850. Зак. № 6224. Нумар падпісанні ў 19.30. М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Бяседныя ПЕСНІ Колякі ў небе зор. Песня — самы дасканалы настаўнік. У розных выпадках — ці трэба ўславіць любоў, працу, ці навуныч годна навідаць, змагацца за справядлівасць — яна заўсёды натхняе на жыццёвавазначальны дзейнасць. І адбываецца гэта лагодна, эмацыянальна насычана. Мелодыя песня яднае з навакольнай прасторай, тым самым напаяе душу спявакоў і слухачоў пачытай, любасцю, заміланнем. А тэкстам яна ўзаўняе гістарычную памяць, родзіць судачыніцкаў.

ШАШКІ «ПАГОДА Ў ДОМЕ»-5 ПРАЦЫГАЕМ ГЭТЫ КЛАСІКАЦЫЙНІ КОНКУРС ЗАДАННЕМ № 10 — камбінацыйнай праблемай нашага актыўнага чытача з Гродна Міхаіла Стэфановіча: ПЕРШЫ ІНТЭЛЕКТУАЛЬНЫ ФАРМАВАЛІ ВАС, ШТО ЧАТЫРОХРАТНЫ ЧЭМПІён СВЕТУ, МІЖНАРОДНЫ ГРОСМАЙСТЭР І ЗАСЛУЖАНЫ МАЙСТЭР СПОРТУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АНАТОЛЬ ГАНТАРЭВ